

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)
เทศบาลตำบลแม่ตึ่น อำเภอถ้ำ จังหวัดลำพูน

โดย

กองวิชาการและแผนงาน
เทศบาลตำบลแม่ตึ่น อำเภอถ้ำ จังหวัดลำพูน

www.tb-maetuen.go.th

โทรศัพท์ 053-008111 ต่อ 106

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 มาตรา 50 (9) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 หมวด 2 มาตรา 16 (1) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2559 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึง แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น (ระดับตำบล) ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการประเด็น การพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการร่วมกับและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว เทศบาลตำบลแม่ตืนจึงจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) เทศบาลตำบลแม่ตืน ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ และสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เทศบาลตำบลแม่ตืน จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) เทศบาลตำบลแม่ตืน ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการวางแผนและเป็นกรอบเพื่อพัฒนาเทศบาลฯ ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลตำบลแม่ตืน

มิถุนายน 2562

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
1.ด้านกายภาพ	1-5
1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)	6
1.2 ลักษณะภูมิประเทศ	6
1.3 ลักษณะภูมิอากาศ	6
1.4 ลักษณะของดิน	6
1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ	6
1.6 ลักษณะของป่าไม้	
2.ด้านการเมือง/การปกครอง	
2.1 เขตการปกครอง	7
2.2 การเลือกตั้ง	7
3.ประชากร	
3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3-5 ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)	8
3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร	9-10
4.สภาพทางสังคม	
4.1 การศึกษา	10-11
4.2 สาธารณสุข	12
4.3 อาชญากรรม	12
4.4 ยาเสพติด	13
4.5 การสังคมสงเคราะห์	13
5.ระบบบริการพื้นฐาน	
5.1 การคมนาคมขนส่ง	13
5.2 การไฟฟ้า	13
5.3 การประปา	14
5.4 โทรศัพท์	14
5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์	14

สารบัญ (ต่อ)

6.ระบบเศรษฐกิจ	
6.1 การเกษตร	14
6.2 การประมง	14
6.3 การปศุสัตว์	14
6.4 การบริการ	14
6.5 การท่องเที่ยว	15
6.6 อุตสาหกรรม	15
6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ	15
6.8 แรงงาน	15
7.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	
7.1 การนับถือศาสนา	15
7.2 ประเพณีและงานประจำปี	16
7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น	16
7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	16
8.ทรัพยากรธรรมชาติ	
8.1 น้ำ	16
8.2 ป่าไม้	16
8.3 ภูเขา	16
8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	16
9.อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)	
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	18
1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	18-31
1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	31-40
1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	
➤ แผนพัฒนาภาคเหนือ	40-43
➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1	43-48
➤ แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน	48-52
1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	
➤ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน	52-59

สารบัญ (ต่อ)

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	59
2.1 วิสัยทัศน์	59
2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา	60
2.3 เป้าประสงค์	60-68
2.4 ตัวชี้วัด	60-68
2.5 ค่าเป้าหมาย	60-68
2.6 กลยุทธ์	60-68
2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	69
2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	69
3.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	70
3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	70-73
3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	73-76
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	77-79
2.บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
➤ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.01)	80-82
➤ รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.02)	83-225
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	
สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	
● แผนงานเคหะชุมชน	83-114
● แผนงานบริหารงานทั่วไป	115-122
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สังคมและ	
การรักษาความสงบเรียบร้อย	
● แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน	123-127
● แผนงานงบกลาง	128
● แผนงานการศึกษา	129-131
● แผนงานบริหารงานทั่วไป	132-133
● แผนงานการรักษาความสงบภายใน	134-136
● แผนงานสาธารณสุข	137

สารบัญ (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านเศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยว

- แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน 138
- แผนงานเคหะชุมชน 139
- แผนงานเกษตร 140-141
- แผนงานวิชาการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยว 142-143

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แผนงานสาธารณสุข 144-146
- แผนงานการรักษาความสงบภายใน 147
- แผนงานบริหารงานทั่วไป 148

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทางการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

- แผนงานการศึกษา 149-158
- แผนงานศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ 159-163
- แผนงานบริหารงานทั่วไป 164

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น

- แผนงานศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ 165-177

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- แผนงานสาธารณสุข 178-198
- แผนงานงบกลาง 199

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านสาธารณสุข

- แผนงานบริหารงานทั่วไป 200-222
- แผนงานงบกลาง 223-225

โครงการเกีนศักยภาพ แบบ ผ.02/1 226-268

บัญชีครุภัณฑ์ แบบ ผ.03 269-287

ส่วนที่ 4 ติดตามและประเมินผลแผน

- การติดตามและประเมินผลแผน 288-298

1.ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนตำบล (แผนที่ประกอบ)

➤ บ้านแม่ตืน หมู่ที่ 3

ในสมัยอดีตกาลราวประมาณ พ.ศ. 2514 (จากคำบอกเล่าของพระอธิการบุญจู สุขมงคล เจ้าอาวาสวัดแม่ตืนสมัยนั้น) ในอดีตกาลสมัยที่ประชาชนมีน้อย บ้านเมืองยังไม่เจริญ ถนนหนทางยังไม่มีใช้ การสัญจรไปมาลำบาก เวลาจะเดินทางไปไหนต้องเดินตามทางคน ซึ่งทั้งสองข้างทางเดินเป็นพื้นที่ป่ามีเถาวัลย์ตลอดทาง ประกอบกับมีสัตว์ร้ายนา ๆ ชนิด การปกครองขึ้นอยู่กับพระยาเจ้าเมือง เมืองทางเหนือก็ขึ้นอยู่กับเมืองเชียงใหม่ และเจ้าเมืองเชียงใหม่มีคำสั่งให้เจ้านายในกลุ่มของ “ตระกูลวงศ์ผืน” ลงมาสร้างบ้านเรือนขึ้นที่เมืองลี และเมืองเถิน ซึ่งทั้งสองเมืองนี้ เป็นเมืองร้างมาหลายสิบปี นับตั้งแต่สมัยขอมปกครอง เป็นต้นมา เมื่อกลุ่ม “ตระกูลวงศ์ผืน” ได้มาปลูกบ้านสร้างฐานแล้ว และในต่อมาก็ได้มีการขยับขยายชักชวนกันทำไร่ ทำสวนตามถิ่นที่ตนเองสร้างหลักปักฐานตามความเหมาะสม บ้างก็แยกย้ายไปทางตะวันตก ตะวันออก ทิศใต้ และทางทิศเหนือ ส่วนประชาชนที่อพยพมาทางทิศเหนือได้เข้ามาบ้านแม่ตืน ในปัจจุบัน (หมู่ที่ 3 ตำบลแม่ตืน อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน) มาช่วยกันบูรณะ ปลูกสร้างกระท่อมที่พักอาศัยเพียงสองสามหลัง ต่อมาก็ได้ปลูกพืชทำไร่ ทำสวนใกล้ ๆ กระท่อม ส่วนพวกที่แยกออกมาทำไร่ทำสวนต่างหากก็ได้มีการส่งข่าวสารให้เจ้านายของตนให้อยู่เป็นประจำ เจ้าเมืองได้ทราบข่าวว่าในเขตอำเภอลี้ นี้มีพุทธศิปศาสดุร้ายมาก ขอบริ้งแกชาวบ้านเป็นประจำชาวบ้านอยู่ไม่ได้ก็ไปอพยพหนีไปอยู่ที่อื่น พอเจ้าเมืองได้ทราบดังนั้น จึงได้จัดให้พระยาดังแดง ผู้มีความสามารถปราบผีมาไล่จับมัดผี หรือฆ่าผีเสียหมด มาปราบผีในหมู่บ้านพระยาดังแดงได้มีการชักชวนมิตรสหายของตนมาปลูกสร้างบ้านเรือนประมาณ 7-8 หลัง ระหว่างบ้านลุ่มกับบ้านกลางอยู่มาอีกเป็นเวลานานพอสมควร พระยาดังแดงจึงได้ยกเอาเจ้าตะเภาแม่ผืนใหญ่ในเขตนี้ให้ขึ้นมาเป็นผีรักษาบ้านเมือง

ในสมัยนั้นในเมืองลี ยังไม่มีบ้านโดยเอาผีมาเป็นผีประจำบ้านเลยก็เริ่มมีมาในสมัยพระยาดังแดงนี้เอง เมื่อยกเอาเจ้าตะเภามาอยู่แล้ว ก็สร้างหอไว้ที่ป่าไม้ดีหมีข้างลำน้ำลี้ คือ ดงหอบปัจจุบัน พระยาดังแดงชอบจับปลาในแม่น้ำเป็นประจำ วันหนึ่งพระยาดังแดงได้นำแหไปหาว่านปลาตามลำพัง ขณะที่เดินริมฝั่งน้ำลี้ นั้น ไปถึงที่หนึ่งได้เห็นปลาเป็นจำนวนมาก จึงคิดอยากได้จึงจัดการหว่านทันที ขณะหว่านแหนั้น ผิงน้ำเกิดการพังทลายลงมาเป็นเหตุให้พระยาดังแดงพลาดตกลงไปในน้ำซึ่งลึกและเชี่ยวมาก ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพราะถูกแหพันรอบกายแม้จะพยายามดิ้นก็ไม่หลุด เมื่อตกลงไปในน้ำแล้วในไม่ช้าพระยาดังแดงก็ต้องเสียชีวิตไป ที่พระยาดังแดงเสียชีวิต ภายหลังเรียกว่าวังพระยาดังแดง ต่อมาชาวบ้านเรียกชื่อใหม่ว่า วังแดง มาจนถึงทุกวันนี้ ส่วนบ้านของพระยาดังแดงนั้น อยู่ระหว่างบ้านพ่อน้อยจัน ศรีจา กับบ้านพ่อสมจันท์ ดาวงค์

นับตั้งแต่ปีที่พระยาดังแดงเสียชีวิตจนถึงปี พ.ศ. 2514 ก็ประมาณ 200 ปี ในขณะนั้นมีบ้านเรือนของราษฎรอยู่ประมาณ 10-11 หลัง ต่อมาอีกไม่นานก็ได้มีพระยาแสนคำเป็นชาวเมืองเถินได้พาญาติพี่น้องลูกหลานของตนมาปลูกบ้านสร้างเรือนประกอบอาชีพทำไร่ – ทำสวน ร่วมกับบ้านที่เหลือหลังพระยาดังแดงเสียชีวิต บ้านของพระยาแสนคำอยู่ที่บ้านลุ่ม ระหว่างบ้านพ่อน้อยจันท์ ศรีจา กับบ้านพ่อสมจันท์ ดาวงค์ พระยาแสนคำ อยู่ที่บ้านลุ่มได้ประมาณ 50 ปี ก็มีบ้านเพิ่มขึ้นประมาณกว่า 50 กว่าหลังคา พอหมดสมัยของพระยาแสนคำก็มีพ่อควายรับหน้าที่หัวหน้าหมู่บ้านต่อ ๆ มา พ่อควาย บ้านอยู่ระหว่างบ้านพ่อน้อยจัน ทาปากกับบ้านพ่อน้อย บุญทาธิยะ พ่อควายก็ได้อยู่บ้านนั้นมาจนเสียชีวิต มาจนถึงบัดนี้ลูกหลานก็ได้สืบสกุลมาจนถึงบัดนี้ คือนามสกุล ควายอ้าย ของตระกูลพระยาดังแดงมาจวบจนทุกวันนี้

(ข้อมูลจากแผนชุมชนบ้านแม่ตืน หมู่ที่ 3)

➤ บ้านห้วยโป่งสามัคคี

ห้วยโป่งสามัคคี ชื่อหมู่บ้านเป็นชื่อที่ผสมกันระหว่างคำสองคำ คือคำว่า ห้วยโป่ง และคำว่า สามัคคี ห้วยโป่งเป็นลำห้วยที่ไหลผ่านหมู่บ้าน เมื่อก่อนเป็นลำห้วยที่มีดินโป่ง หรือดินที่มีความเค็มอยู่พอสมควร คนสมัยก่อนก็ชอบมาล่าสัตว์ที่นี่เพราะมีสัตว์มากินที่โป่งนี้จำนวนมาก เช่น กวาง เก้ง วัว ควาย กระต่าย ฯลฯ จะมากินดินโป่งนี้ในช่วงฤดูแล้ง ประมาณ เดือน มกราคม ถึง พฤษภาคม และคนในหมู่บ้านจึงนำมาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้าน และชาวบ้านอยากจะทำให้มีความมั่นคงและปกติสุข การที่จะลงมือปฏิบัติกัน ควรคำนึงถึงเสมอด้วยว่า เราจะทำงานคนเดียวไม่ได้ ต้องทำงานร่วมมือร่วมใจเป็นหมู่คณะ ความสมัครสมานปรองดองกัน รู้จักปฏิบัติหน้าที่ให้ประสานส่งเสริมกัน และมีความพร้อมเพียงของทุกคนคนจึงจะมีพลังเข้าไปแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี จึงนำคำว่า สามัคคี นี้มาตั้งเป็นชื่อหมู่บ้านด้วย

ลักษณะที่ตั้งของหมู่บ้านชุมชนบ้านห้วยโป่งสามัคคี บ้านห้วยโป่งสามัคคี อยู่ในเขตรับผิดชอบของ อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน อยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดลำพูน ใช้เส้นทางหลวงเลข 106 ในการสัญจรไปมา อยู่ห่างจาก อำเภอเถิน 25 กิโลเมตร อยู่ห่างจากตัวจังหวัดลำพูน 70 กิโลเมตร ลักษณะของหมู่บ้านจะเป็นภูเขา ทางด้านทิศตะวันตก และทิศตะวันออกจะเป็นที่ลาดเทลดหลั่นลงมาทางบริเวณกลางหมู่บ้าน ซึ่งบริเวณนี้จะมีลำห้วยไหลผ่านจากทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำลี้ และมีอีกสองลำห้วย ที่ไหลผ่านบริเวณหมู่บ้าน ปัจจุบันชาวบ้านได้ทำการ ขุดอ่างที่ลำห้วยโป่ง เพื่อใช้ประโยชน์ในหมู่บ้าน และบริเวณที่ราบเชิงเขา ทางทิศตะวันตก มีความลาดไม่สูงมากนัก ชาวบ้านใช้ในการปลูกพืชไร่และผลไม้ ต่อจากที่ราบเชิงเขาขึ้นไปจะเป็นภูเขาและป่าไม้

ข้อมูลพื้นฐาน บ้านห้วยโป่งสามัคคี มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมดประมาณ 401 ครัวเรือน พื้นที่ตั้งทั้งหมด 17,675 ไร่ แยกเป็นชาย 577 คน หญิง 594 คน รวมทั้งหมด 1,171 คน มีพื้นที่ทำนา 175 ไร่ ทำสวนลำไย 716 ไร่ ทำสวนมะม่วง 44 ไร่ ทำไร่ข้าวโพด 672 ไร่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม 201 ครัวเรือน ประกอบอาชีพค้าขาย 30 ครัวเรือน อาชีพรับจ้างทั่วไป 135 ครัวเรือน ทำงานประจำ/รับราชการ 35 ครัวเรือน

บ้านห้วยโป่งสามัคคี หมู่ที่ 11 ประชากรส่วนมากจะเป็นคนในท้องถิ่น ตั้งแต่เดิมแล้วอีกส่วนหนึ่งมาจากที่อื่นๆ ชาติพันธุ์เดิมมาจาก “ไต” และ”ลาว” บ้านแม่ต๋นเดิมมีการเกษตรเป็นหลักคือการทำนาตั้งแต่พวก ละว้าอยู่ ต่อมาเมื่อชาวบ้านพื้นเมืองเข้ามาอยู่มีการทำนามากขึ้นบางส่วนอพยพ หนีน้ำท่วมเข้ามาอยู่จากหลายที่ การทำการเกษตรเริ่มมากขึ้น มีการถางป่าไม้มีการทำไร่ ทำสวนข้าวโพด ปลูกหอมแดง กระเทียมและพืชผัก ตามฤดูกาล และมีการเลี้ยงสัตว์บ้าง เช่น โค กระบือ สุกร เป็นต้น โดยมีอาชีพด้านการพาณิชย์และรับจ้าง ทั่วไปเป็นอาชีพรอง

ชุมชนบ้านห้วยโป่งสามัคคี หมู่ที่ 11 มีปราชญ์ชาวบ้านที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้จากภูมิปัญญา ชาวบ้านหลายหลายสาขาอาชีพ ได้แก่ ผู้ให้ความรู้ทางด้านช่างตีเหล็ก(มีด,เสียม) คือ นายเลิศ ดีบัว่น , ด้านการจักสานไม้กวาด ตะกร้า คือ นายตา ศรีจา , ด้านดนตรีพื้นเมือง คือนายทรัพย์ มูลแก้ว, นายทอน ชมพู , ด้านการแปรรูปอาหาร(การทำแคบหมู) คือนายศรีสุพรรณ กาวีใจ, ด้านขวกชวย(การรักษาโรคกระดูกโดยใช้ ภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ นายชัน ปิงเมา, ด้านนวดแผนไทยโบราณ คือ นางบัวเขียว สมสี, ด้านการทำปุ๋ยหมัก, น้ำหมัก การปลูกผักอินทรีย์ คือนางวรรณทิภา ปัญญากรณ์, ด้านการถนอมอาหาร (การทำหน่อไม้ล่อยฟ้า) คือ นางบุญเรียม จันคำนวน ซึ่งเป็นทุนที่ได้สืบทอดต่อกันมา

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทางชุมชนบ้านห้วยโป่งสามัคคี มีป่าชุมชนในพื้นที่ 1,700 ไร่ ซึ่งทุกคนในชุมชนได้ร่วมกันดูแล รักษา และใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยพื้นที่ดังกล่าวได้คงไว้ซึ่งผักหวานป่า

มดแดง หน่อไม้ เห็ดป่าตามฤดูกาล ซึ่งคนในหมู่บ้านสามารถเก็บไปกิน หรือนำไปขายได้ สำหรับการบริหารจัดการป่าชุมชน ทางหมู่บ้านได้รับงบประมาณจากป่าไม้จังหวัดลำพูนในปี พ.ศ.2559 จำนวนเงิน 50,000 บาท เพื่อนำมาบริหารจัดการ ซึ่งหมู่บ้านได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลป่าโดยคณะกรรมการเป็น 2 ชุด คือ ชุดดูแลควบคุมไฟป่า และชุดพิทักษ์ป่าชุมชน สำหรับคณะกรรมการป่าชุมชน แบ่งเป็น 5 คุ่ม แต่ละคุ่มมีหัวหน้าและคณะกรรมการดูแลชุดละ 15 คน เพื่อดูแลการแบ่งเขตป่าในแต่ละคุ่มรับผิดชอบให้ดี มีการตั้งกฎกติกาของหมู่บ้านผ่านเวทีประชาคมถ้าหากมีการกระทำผิดลักลอบตัดไม้ในเขตป่าชุมชนมีการปรับครั้งละ 5,000 บาท แต่ถ้าหากชาวบ้านคนใดมีความจำเป็นต้องเข้าไปทำประโยชน์จะต้องมาขออนุญาตจากหัวหน้าคุ่มเพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการ หากว่าทางคณะกรรมการตัดสินใจไม่ได้ จะเชิญกำนันมาร่วมประชุมตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ทางชุมชนยังมีป่าต้นน้ำ 1 แห่ง อ่างเก็บน้ำห้วยโป่ง 2 อ่าง มีอ่างโครงการพระราชดำริอ่างแม่ตื่น 1 อ่าง มีลำห้วยแม่ตื่น ลำห้วยโป่ง สำหรับการผลิตน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค เพื่อการเกษตร ให้ทุกคนในชุมชน

วัฒนธรรมและประเพณี ทางชุมชนบ้านห้วยโป่งสามัคคี มีวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ดังนี้ ประเพณีสงกรานต์วันเพ็ญเดือน9เหนือ จัดในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ประเพณีทำบุญบั้งไฟ เพื่อบูชาเทวดาตามความเชื่อโบราณให้ฝนได้ตกตามฤดูกาล มักจะจัดในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ประเพณีเลี้ยงเจ้าพ่อตงหอย จัดในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ประเพณีเลี้ยงเจ้าพ่ออ่างแม่ตี,เลี้ยงผีฝ่าย จัดในช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ประเพณีรดน้ำคำหัวผู้สูงอายุ แห่ไม้ก้ำสลิ สืบชะตาบ้าน จัดในช่วงวันที่ 13-15 เมษายน ประเพณีตานก๋วยสลาก จัดในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี อีกทั้งวันสำคัญทางศาสนา งานบุญงานศพ ทุกคนในชุมชนจะมาร่วมกันช่วยกันทุกอย่างที่จัดขึ้นในหมู่บ้าน จากวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาช้านาน ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทุกคนอยู่อย่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ให้ความช่วยเหลือกันเมื่อเกิดปัญหาขึ้นทุกคนพร้อมใจเชื่อฟังผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุ่่วงไปได้ด้วยดี

ด้านการบริหารกองทุน ชุมชนบ้านห้วยโป่งสามัคคีมีกองทุนใหญ่ของหมู่บ้านได้แก่กองทุนหมู่บ้าน ซึ่งได้เริ่มจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2545 ได้การสนับสนุนจำนวน 1 ล้านบาทมาเพื่อให้ชุมชนบริหารจัดการ ซึ่งในปัจจุบันมีงบประมาณบริหารจัดการจำนวน 2,670,000.- บาท คณะกรรมการกองทุนได้เล็งเห็นความสำคัญของสวัสดิการสมาชิกจึงได้ร่วมกันจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ร่วมกันทั้งอำเภอ ปัจจุบันมีสมาชิกเพิ่มขึ้นโดยสมาชิกออกค่าสงเคราะห์เป็นรายปี ปีละ 540 บาท ถ้าสุดสมาชิกเสียชีวิตจะได้รับค่าตอบแทน 100,000 บาท และมีกองทุนฌาปนกิจหมู่บ้าน ชมรมผู้สูงอายุ กองทุนสวัสดิการชุมชน กองทุนเงินออม กองทุนกลุ่มเกษตรกร กองทุนสังฆะวันละบาท กลุ่มอาชีพเลี้ยงสุกรในเขตเทศบาล กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มส่งเสริมอาชีพสตรี เป็นต้น

ปัจจุบันบ้านห้วยโป่งสามัคคี หมู่ที่ 11 ประชาชนได้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดีเรื่องวัฒนธรรมภายในชุมชน ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งในการสืบสานวัฒนธรรมเป็นอย่างดีจึงทำให้ได้ความสามัคคีในการร่วมทำกิจกรรมต่างๆอย่างต่อเนื่องเรื่องของกองทุนชุมชน ได้มีการวางกฎกติกาของกลุ่มกองทุนอย่างชัดเจนและได้มีการช่วยเหลือกลุ่มสมาชิกด้วยกันเป็นอย่างดีมาอย่างต่อเนื่อง ขบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการทำกิจกรรมต่างๆล้วนมีความสามัคคีกันดียิ่ง (ข้อมูลจากแผนชุมชนบ้านห้วยโป่งสามัคคี โดยกลุ่มศูนย์จัดการศัตรูพืช หมู่ที่ 11)

➤ บ้านห้วยเรือแม่เอิบ หมู่ที่ 12

ในอดีตกาลก่อนจะมาเป็นบ้านห้วยเรือแม่เอิบ หมู่ที่ 12 ซึ่งแยกมาจากบ้านแม่ตืน หมู่ที่ 3 นั้น จากคำบอกเล่าในอดีต มีลำห้วยน้ำไหลผ่าน (ซึ่งในปัจจุบันคือสะพานก่อนข้ามไปบ้านห้วยเรือแม่เอิบ หมู่ที่ 12) ไปจนท้ายสุดหมู่บ้าน (ซึ่งชาวบ้านเรียกว่า ห้วยแม่เอิบ) และในวันสำคัญๆ หรือวันพระ จะมีหัวเรือ (เฮือ) โผล่หัวขึ้นมาให้ได้พบเห็นเป็นประจำจากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่บรรจู่สิบเงิน หีบทอง (ในอดีตเรียก เอิบ) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแยกมาตั้งหมู่บ้านใหม่จึงตั้งชื่อว่า บ้านห้วยเรือแม่เอิบ หมู่ที่ 12 ในปัจจุบัน

ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลแม่ตืน

ด้วยกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่าพื้นที่บางส่วนของ อำเภอสี จังหัดลำพูน มีสภาพในด้านการตั้งถิ่นฐานการใช้ประโยชน์ที่ดิน สภาพเศรษฐกิจของชุมชน บริการทางสังคม และบริการสาธารณะ และรายได้ส่วนท้องถิ่นดีขึ้น จึงสมควรยกฐานะเป็นสุขาภิบาล เพื่อประโยชน์ในการทะนุบำรุงท้องที่ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ.2459 จึงยกฐานะพื้นที่บางส่วนของตำบลแม่ตืน อำเภอสี จังหัดลำพูน จัดตั้งให้เป็นสุขาภิบาลขึ้นและมีชื่อว่า “สุขาภิบาล” ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา มีพื้นที่ 4.07 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่บริเวณชุมชนเป็นบางส่วนในท้องที่ 4 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 3 บ้านแม่ตืน , หมู่ที่ 11 บ้านห้วยโป่งสามัคคี , หมู่ที่ 12 บ้านห้วยเรือแม่เอิบ และหมู่ที่ 16 บ้านเด่นสวรรค์

ปีพุทธศักราช 2535 กระทรวงมหาดไทยประกาศยกฐานะท้องถื่นบางส่วนของตำบลแม่ตืน อำเภอสี จังหัดลำพูน ซึ่งมีสภาพอันควรยกฐานะเป็นสุขาภิบาลได้ จึงประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาลมีชื่อว่า “สุขาภิบาลแม่ตืน” ประกาศเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2535

ปีพุทธศักราช 2542 ได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.2542 (มาตรา 4) ให้บรรดาสสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล “สุขาภิบาลแม่ตืน” จึงเปลี่ยนแปลงเป็น “เทศบาลตำบลแม่ตืน”

ปีพุทธศักราช 2556 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2557 ได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลแม่ตืน อำเภอสี จังหัดลำพูน โดยรับพื้นที่บางส่วน หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 11 หมู่ที่ 12 และหมู่ที่ 16 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว อำเภอสี จังหัดลำพูน

● ขนาดและที่ตั้งเทศบาลตำบลแม่ตืน อำเภอสี จังหัดลำพูน

เทศบาลตำบลแม่ตืน ประกอบด้วยหมู่ที่ 3 บ้านแม่ตืน,หมู่ที่ 11 บ้านห้วยโป่งสามัคคี,หมู่ที่ 12 บ้านห้วยเรือแม่เอิบ และหมู่ที่ 16 บ้านเด่นสวรรค์ ตำบลแม่ตืน อำเภอสี จังหัดลำพูน มีพื้นที่ประมาณ 66.30 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 41,437 ไร่ 2 งาน

ปัจจุบันสำนักงานตั้งอยู่ ณ เลขที่ 1 ซอย 3 หมู่ที่ 3 ตำบลแม่ตืน อำเภอสี จังหัดลำพูน 51110 บนถนนทางหลวงหมายเลข 106 ถนนสายลำพูน-สี ช่วงกิโลเมตรที่ 27 โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

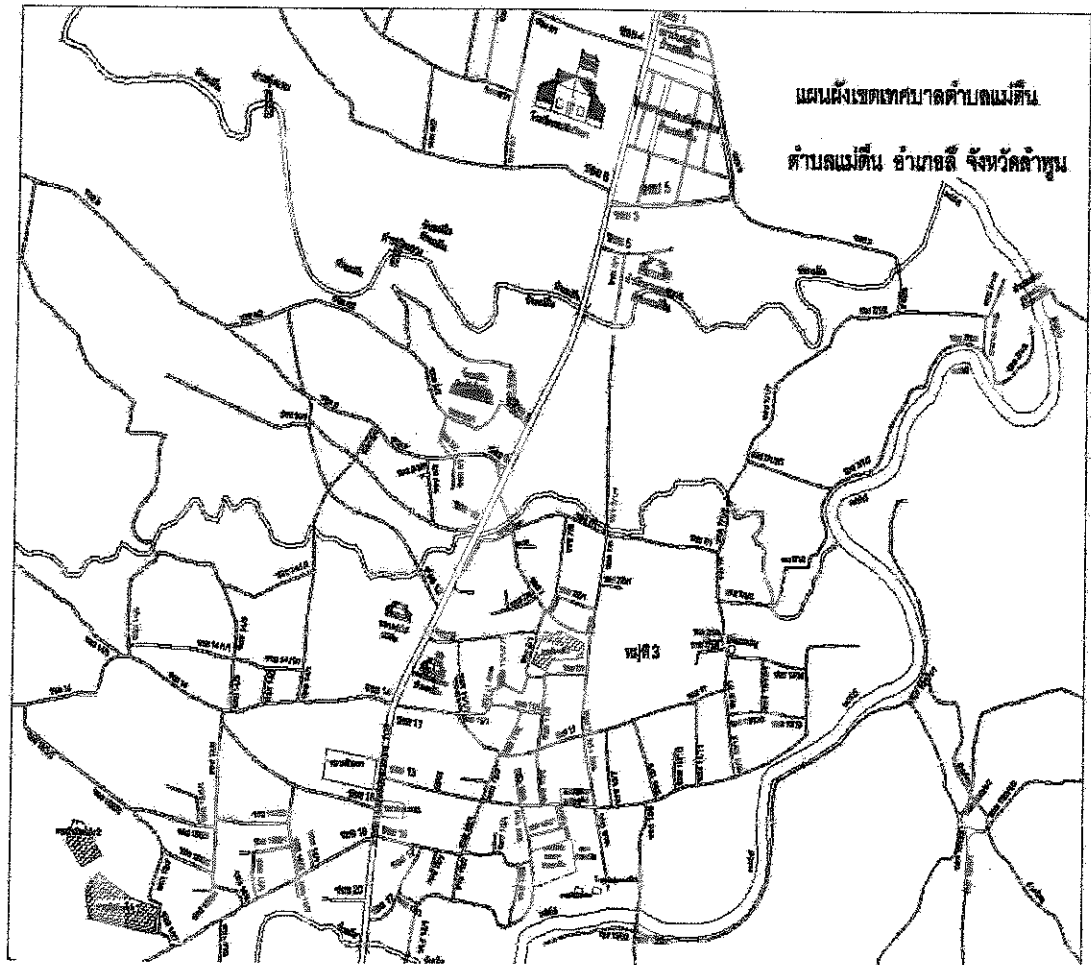
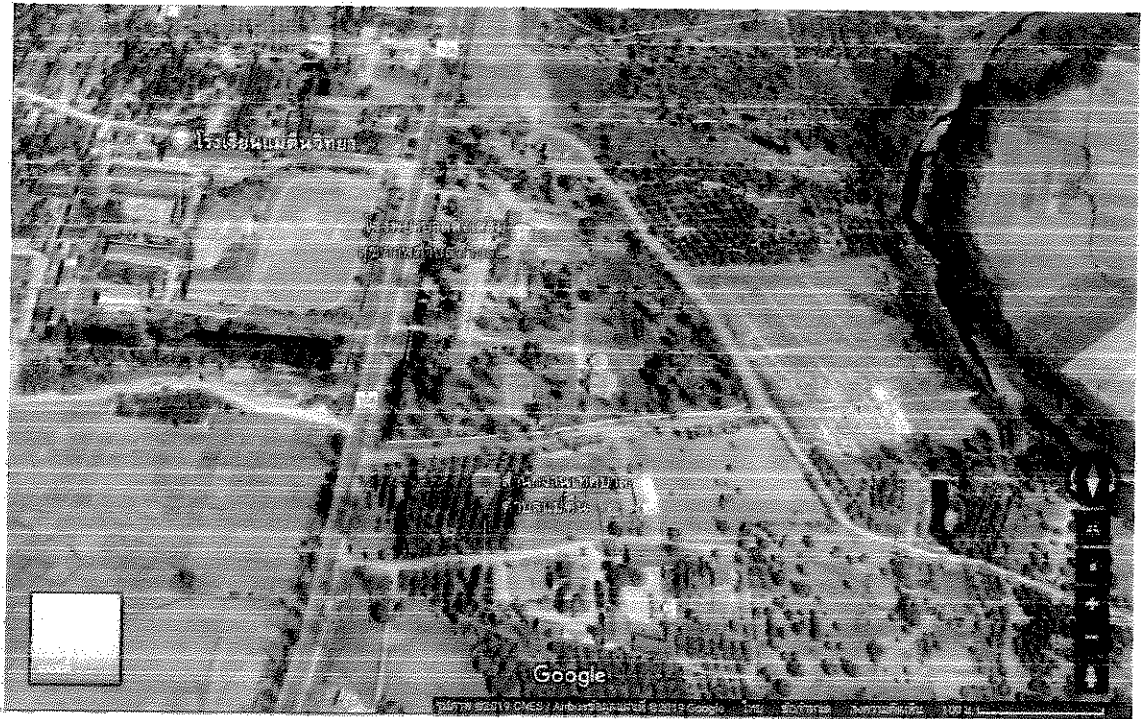
ทิศเหนือ ติดต่อกับ หมู่ที่ 6 บ้านแม่ป๋อก เขตเทศบาลตำบลศรีวิชัย อำเภอสี จังหัดลำพูน

ทิศใต้ ติดต่อกับ หมู่ที่ 4 องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว อำเภอสี จังหัดลำพูน

(บ้านวังมน)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น นั้น มีประชาชนอาศัยหนาแน่น บนถนนสายลำพูน-ลี่ (ถนนพหลโยธิน หมายเลข 106) ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาทางด้านทิศตะวันออก และทิศตะวันตก จะลาดเทลดหลั่นลงมา มีแม่น้ำไหลผ่าน จากทางทิศใต้ไปทางทิศเหนือ รวมระยะทางที่ไหลผ่านประมาณ 20 กิโลเมตร ผ่านตำบลศรีวิชัยสู่อำเภอบ้านโฮ่ง บริเวณสองฝั่งแม่น้ำลี่ จะมีที่ราบริมฝั่งตลอดสาย ประชาชนภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่นจะใช้บริเวณที่ราบนี้ ประกอบอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน เกษตรกรรม เช่น ปลูกพืชผักตามฤดู เช่น ข้าว ข้าวโพด กระเทียม หอมแดง เป็นต้น และมีผลต่างๆ ต่อจากที่ราบบริเวณแม่น้ำลี่ขึ้นไปจะเป็นบริเวณที่ราบเชิงเขา มีความลาดชันซึ่งทางทิศตะวันออกไม่สูงมากนัก แต่บริเวณทางทิศตะวันตกค่อนข้างสูง ราษฎรใช้พื้นที่ในการปลูกพืชไร่และไม้ผล ต่อจากพื้นที่ราบเชิงเขาแห่งนี้จะเป็นพื้นที่ภูเขาและป่าไม้ ระดับความสูงของที่นา จากระดับน้ำทะเล 440-500 เมตร บริเวณที่ราบเชิงเขาปลูกพืชไร่ ไม้ผล ความสูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 500-650 เมตร ด้านที่เป็นภูเขา สูงกว่า 650 เมตร (ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอลี่)

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ ในฤดูหนาวจะมีอากาศเย็นค่อนข้างหนาว ฤดูแล้งมีความยาวนานจะทำให้อากาศจะร้อนถึงร้อนจัดในฤดูร้อน และจะมีสภาพภูมิอากาศแตกต่างกันอย่างเด่นชัด 3 ช่วงฤดู คือ ช่วงเดือนปลายเดือนกุมภาพันธ์ มีนาคมและเมษายนมีอากาศร้อน ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จะมีฝนตกชุกเป็นฤดูฝนและช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์มีอากาศหนาวเย็นเป็นฤดูหนาว ซึ่งฤดูหนาวและฤดูร้อนนั้นเป็นช่วงฤดูแล้ง ที่มีระยะเวลาติดต่อกันประมาณ 6 เดือน ในช่วงฤดูฝนอีก 6 เดือน นั้น อากาศจะไม่ร้อนเท่ากับในฤดูร้อน และไม่หนาวเย็นเท่า ฤดูหนาว คือมีอุณหภูมิปานกลางอยู่ระหว่างสองฤดูดังกล่าว

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ส่วนใหญ่จะเป็นดินเหนียว ดินร่วนปนทราย ซึ่งพื้นที่ดินนี้เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม และทำไร่ ทำสวน ปลูกหอม กระเทียม ได้เป็นอย่างดี

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

พื้นที่ภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งประชาชนส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ลำไย มะม่วง ข้าวโพด ข้าว และมันสำปะหลัง รวมไปถึงพืชเกษตรอินทรีย์ โดยมีแม่น้ำลี่ไหลผ่านสามารถใช้น้ำได้ดีในการทำเกษตรกรรม ทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง จะมีการสูบน้ำใต้ดินและจากลำน้ำลี่มาใช้ในการเพาะปลูกอีกด้วย

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ประมาณ 65% ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นพื้นที่ป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง

2.ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลแม่ตื่น อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 4 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ผู้นำผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านแม่ตื่น	533 ครัวเรือน	นายสายันต์ รังสิยารมณ
11	บ้านห้วยโป่งสามัคคี	410 ครัวเรือน	นายทงค์ ใจทัน
12	บ้านห้วยเรือแม่เอิบ	278 ครัวเรือน	นายสมบัติ ต๊ะพรม
16	บ้านเด่นสวรรค์	108 ครัวเรือน	นายสุรพล จำปาทอง

(ข้อมูล จากสำนักทะเบียนเทศบาลตำบลแม่ตื่น ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2562) (เป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2562)

2.2 การเลือกตั้ง

สรุปผลเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแม่ตื่น เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2557 มีประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 2,205 คิดเป็นร้อยละ 100.00 % ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ส่วนการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลแม่ตื่น มีประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 2,210 คิดเป็นร้อยละ 79.95% ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด จำนวน 2,910 คน

ตารางสรุปผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแม่ตื่น เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2557

รายละเอียด	เขตที่ 1		เขตที่ 2		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)	1,458	100	1,441	100	2,899	100
2. มาใช้สิทธิ (คน)	1,118	76.68	1,087	75.43	2,205	76.06
3. ผู้ไม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	340	23.32	354	24.57	694	23.94
4. บัตรดี (บัตร)	1,064	95.17	1,025	94.31	2,089	94.74
5. บัตรเสีย (บัตร)	40	3.58	35	3.22	75	3.40
6. บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน(บัตร)	14	1.25	27	2.48	41	1.86

ที่มา : สำนักปลัดเทศบาลตำบลแม่ตื่น

ตารางสรุปผลการนับคะแนนเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลแม่ตื่น เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2557

รายละเอียด	รวม	
	จำนวน	%
1. ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (คน)	2,910	100
2. ผู้มาใช้สิทธิ (คน)	2,210	75.95
3. ผู้ไม่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	700	24.05
4. บัตรดี (บัตร)	1,458	65.97
5. บัตรเสีย (บัตร)	300	13.58
6. บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน(บัตร)	452	20.45

ในปัจจุบันยังไม่มีกำหนดการที่จะดำเนินการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลและสมาชิกสภาเทศบาลที่กำหนดได้อย่างแน่ชัด (ข้อมูล ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2562)

3.ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (เปรียบเทียบย้อนหลัง 3-5 ปี และคาดการณ์ในอนาคต)

ปี	ข้อมูล ประชากรและชุมชน (อิงประมาณ 2557)	ข้อมูลชุมชน				
		จำนวนครัวเรือน	หญิง	ชาย	รวม	
2557	เทศบาลตำบลหนองหิน ๕ ช.บ.บ.บ.					
	จำนวนประชากรชาย	0	0			
	จำนวนประชากร	0	0			
	จำนวนประชากรสูงอายุ	255	304			
	รวม	255 คน	304 คน			
		1	หญิง 3 บ้านหนองหิน	524	750	719
		2	หมู่ที่ 11 บ้านหนองหิน	382	594	577
		3	หมู่ที่ 12 บ้านหนองหิน	299	337	290
		4	หมู่ที่ 15 บ้านหนองหิน	95	125	137
			รวมทั้งสิ้น	280/1035		
2558	ข้อมูล ประชากรและชุมชน (อิงประมาณ 2558)					
	จำนวนประชากรชาย	265	278			
	จำนวนประชากร	1,194	1,199			
	จำนวนประชากรสูงอายุ	543	292			
	รวม	1,808 คน	1,769 คน			
		1	3	525	748	699
		2	11	401	597	583
		3	12	275	334	268
		4	15	95	125	141
			รวมทั้งสิ้น	310/2255		
2559	ข้อมูล ประชากรและชุมชน (อิงประมาณ 2559)					
	จำนวนประชากรชาย	258	241			
	จำนวนประชากร	1,132	1,023			
	จำนวนประชากรสูงอายุ	378	317			
	รวม	1,778 คน	1,681 คน			
		1	บ้านหนองหิน หมู่ที่ 3	539	734	639
		2	บ้านหนองหิน หมู่ที่ 11	401	597	575
		3	บ้านหนองหิน หมู่ที่ 12	277	341	287
		4	บ้านหนองหิน หมู่ที่ 15	95	125	138
			รวมทั้งสิ้น	25/10/255		
2560	ข้อมูล ประชากรและชุมชน (อิงประมาณ 2560)					
	จำนวนประชากรชาย	0	0			
	จำนวนประชากร	0	0			
	จำนวนประชากรสูงอายุ	300	424			
	รวม	300 คน	424 คน			
		1	ชุมชนบ้านหนองหิน	533	738	692
		2	ชุมชนบ้านหนองหิน	481	594	574
		3	ชุมชนบ้านหนองหิน	277	344	287
		4	ชุมชนบ้านหนองหิน	95	125	138
			รวมทั้งสิ้น	10/10/255		

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ปี	ข้อมูลประชากรและชุมชน (ปีงบประมาณ 2561)	ข้อมูลชุมชน			
		ชื่อชุมชน	จำนวนครัวเรือน	หญิง	ชาย
2561	เทศบาลตำบลแม่แฝดมี 3 ตำบล	บ้านแม่แฝด หมู่ที่ 3	532	726	676
		บ้านใหม่เมืองสามคิง หมู่ที่ 11	402	555	575
		บ้านร่วมใจชนบท หมู่ที่ 12	278	336	289
		บ้านแสนสวรรค์ หมู่ที่ 15	99	126	127
		รวมทั้งสิ้น	2702/2560		
2562	ข้อมูลประชากรและชุมชน (ปีงบประมาณ 2562)	บ้านแม่แฝด หมู่ที่ 3	539	731	689
		บ้านใหม่เมืองสามคิง หมู่ที่ 11	408	560	584
		บ้านร่วมใจชนบท หมู่ที่ 12	279	357	306
		บ้านแสนสวรรค์ หมู่ที่ 16	108	135	137
		รวมทั้งสิ้น	2834/2565		

• **คาดการณ์ในอนาคต**

การคาดการณ์ในอนาคต ครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน (ที่มา จากบทความสถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ)

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ปี 2557			ปี 2558			ปี 2559			ปี 2560			ปี 2561			ปี 2562		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า 1 ปี	7	13	20	5	12	17	5	14	19	11	11	22	9	14	23	8	13	21
อายุช่วง 1 - 10 ปี	133	147	280	131	143	274	125	134	259	115	131	246	105	134	239	106	132	238
อายุช่วง 11-20 ปี	198	175	373	182	162	344	174	171	345	178	165	343	173	157	330	166	162	328
อายุช่วง 21-30 ปี	226	254	480	229	258	487	231	244	475	214	245	459	214	240	454	221	238	459
อายุช่วง 31-40 ปี	244	205	449	225	205	430	228	206	434	230	201	431	222	208	430	220	202	422
อายุช่วง 41-50 ปี	278	324	602	268	297	565	257	276	533	261	277	538	249	259	508	248	266	514
อายุช่วง 51-60 ปี	328	342	670	341	352	693	335	350	685	324	350	674	315	361	676	312	357	669
อายุช่วง 61-70 ปี	168	195	363	174	212	386	185	231	416	196	240	436	207	242	449	211	248	459
อายุช่วง 71-80 ปี	94	97	191	94	93	187	96	95	191	103	91	194	105	101	206	105	107	212

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

อายุช่วง 81-90 ปี	30	47	79	29	50	79	34	45	79	34	52	86	36	53	89	36	51	87
อายุช่วง 90-100 ปี	7	9	16	6	8	14	5	11	16	5	12	17	7	10	17	7	9	16
รวม	1,713	1,808	3,523	1,684	1,792	3,476	1,675	1,777	3,452	1,671	1,775	3,446	1,642	1,779	3,421	1,640	1,785	3,425

4.สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

ด้านการศึกษาไม่มีโรงเรียนในสังกัดเทศบาลตำบลแม่ตื่น แต่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่ง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ตื่น) จำนวน 1 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา (โรงเรียนแม่ตื่นวิทยา) จำนวน 1 แห่ง

- สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง
- สถานศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (สังกัดเทศบาลตำบลแม่ตื่น) จำนวน 1 แห่ง

ลำดับ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนนักเรียน (คน)	
		ก่อนวัยเรียน	รวม
1	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแม่ตื่น	85	85

(ข้อมูล กองการศึกษา เทศบาลตำบลแม่ตื่น ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2562)

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑ โรงเรียน ระดับประถมศึกษา (โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ตื่น ตำบลแม่ตื่น อำเภอสี จังหวัดลำพูน)

ลำดับชั้น	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาลปีที่ 2	8	13	21
อนุบาลปีที่ 3	10	14	24
รวมอนุบาล	18	27	45
ประถมปีที่ 1	15	18	33
ประถมปีที่ 2	16	9	25
ประถมปีที่ 3	10	17	27
รวมประถม 1-3	41	44	85
ประถมปีที่ 4	14	15	29
ประถมปีที่ 5	14	13	27

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประถมปีที่ 6	17	11	28
รวมประถม	45	39	84
รวมทั้งสิ้น	104	110	214

(ข้อมูลจากโรงเรียนชุมชนบ้านแม่ตืน ณ วันที่ 16 พฤษภาคม 2562)

ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนแม่ตืนวิทยา ตำบลแม่ตืน อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

ชั้น	ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	33	22	55
มัธยมศึกษาปีที่ 2	30	26	56
มัธยมศึกษาปีที่ 3	22	29	51
รวมมัธยมต้น	85	77	162
มัธยมศึกษาปีที่ 4	16	31	47
มัธยมศึกษาปีที่ 5	20	16	36
มัธยมศึกษาปีที่ 6	12	19	31
รวมมัธยมปลาย	48	66	114
รวมทั้งสิ้น	133	143	276

(หมายเหตุ ข้อมูลจากโรงเรียนแม่ตืนวิทยา ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2562)

4.2 สาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น มีสถานอนามัยตำบล 1 แห่ง คือ สถานอนามัยตำบลแม่ตื่น ตั้งอยู่เลขที่ 242/4 หมู่ 3 ตำบลแม่ตื่น อำเภอเถิน จังหวัดลำพูน เบอร์โทรศัพท์ 053-008109 เป็นหน่วยบริการปฐมภูมิซึ่งอยู่ภายใต้เครือข่าย (CUP) มีบุคลากรที่พร้อมให้บริการด้านต่างๆ ได้แก่ แพทย์จากโรงพยาบาลเถิน จำนวน 1 ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 4 ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ 2 ตำแหน่ง ทันตกรรม 1 ตำแหน่ง แพทย์แผนไทย 1 ตำแหน่ง และให้บริการในด้านต่างๆ ดังนี้

1. สร้างเสริมสุขภาพและป้องกันการเจ็บป่วย ให้บริการด้านการตรวจวินิจฉัยโรค
2. รักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพเบื้องต้น
3. บริการทันตกรรม ให้บริการด้านสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในช่องปากในแต่ละกลุ่มอายุ อาทิ กลุ่มเด็ก (0-6 ปี) ให้ทันตสุขศึกษาแก่แม่และเด็ก ส่วนกลุ่มอายุ 6-15 ปี ต้องมีการให้บริการเคลือบปิดหลุมร่องฟันในเด็ก ป.1 รวมถึงการตรวจสุขภาพในช่องปากและให้ทันตสุขศึกษาเด็กในโรงเรียน มีการให้ฟลูออไรด์เสริมในทุกกลุ่มอายุ และในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับรังสีรักษา รวมถึงให้การด้านรักษา เช่น การถอนฟัน ผ่าฟันคุด การอุดฟัน การขูดหินน้ำลาย การรักษารากฟันเด็ก เป็นต้น
4. ให้บริการเยี่ยมบ้าน และบริการเชิงรุก
5. ให้บริการตรวจทางห้องปฏิบัติการ หรือบริการตรวจทางเทคนิคการแพทย์ (มีห้อง X-Ray)
6. ให้บริการกายภาพบำบัด
7. แพทย์แผนไทย ให้บริการการนวดไทย เช่นการประคบสมุนไพร,อบไอน้ำสมุนไพร,กิจกรรมการดูแลหญิงหลังคลอด,บริการเกสัชกรรมไทย เป็นต้น
8. ให้บริการเภสัชกรรม ด้านต่างๆ เป็นต้น

จำนวนสถานพยาบาล

สถานพยาบาล	จำนวน (แห่ง)
สถานอนามัยตำบลแม่ตื่น	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	2

4.3 อาชญากรรม

ประชาชนภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่นส่วนใหญ่ ดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีครอบครัวที่อบอุ่นระดับปานกลาง เป็นสังคมแบบพึ่งพาอาศัยกัน จึงทำให้ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น

4.4 ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ทางเทศบาลตำบลแม่ตื่น ได้ร่วมมือกับทางปกครองอำเภอสี ผู้นำชุมชนภายในเขตเทศบาลฯ ได้ทำการออกสำรวจและสุ่มตรวจหาสารเสพติด (Re X-Ray) พบว่า ในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ยังคงมีจำนวนผู้ที่ติดยาเสพติดไม่มาก แต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลเนื่องมาจากได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำชุมชน ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลฯ และหน่วยงานอื่นๆ มีการช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของเทศบาลฯ สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ฯลฯ เป็นต้น

4.5 การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลแม่ตื่น มีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- ✓ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- ✓ รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ปัจจุบันได้รับรายเดือนๆ ละ 600 บาทซึ่งทางเทศบาลตำบลแม่ตื่น ได้บริการส่งต่อมายังหน่วยงานต้นสังกัดกระทรวงพัฒนาสังคม (และภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่นมีทั้งหมด 7 ราย) ข้อมูล กองสวัสดิการสังคม ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2562

- ✓ ประสานการทำบัตรผู้พิการ ฯลฯ

จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้มีภูมิคุ้มกันบกพร่องภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น

รายการ	ชาย	หญิง	รวม
ผู้สูงอายุ	354 คน	442 คน	796 คน
ผู้พิการ	95 คน	56 คน	151 คน
ผู้มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง	3 คน	5 คน	8 คน
รวมทั้งหมด	452 คน	503 คน	955 คน

(ข้อมูล กองสวัสดิการสังคม ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2562)

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่ง เทศบาลตำบลแม่ตื่น มีถนนสายหลักผ่านในเขตเทศบาล 1 สาย คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 สายลำพูน-สี สำหรับการคมนาคมภายในเขตเทศบาลของชุมชนแต่ละหมู่บ้านมีถนนสายลาดยางและคอนกรีตเชื่อมติดต่อกันโดยตลอด ทั้ง 4 หมู่บ้าน สามารถติดต่อสัญจรระหว่างหมู่บ้านตลอดจนติดต่อกับอำเภอและจังหวัดได้สะดวกรวดเร็วทุกฤดูกาล

5.2 การไฟฟ้า

ชุมชนภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแม่ตื่น (สาขาย่อย) ของอำเภอสี ตั้งอยู่ที่ 544 หมู่ที่ 11 บ้านห้วยโป่งสามัคคี ตำบลแม่ตื่น อำเภอสี จังหวัดลำพูน โทรศัพท์ 053-509355 โดยให้บริการด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ขอใช้ไฟฟ้า
- ขอขยายเขตไฟฟ้า
- รับชำระค่าไฟฟ้า
- แจ้งกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

- ได้รับบริการด้านกระแสไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าสาขาย่อยแม่ตั้น ครอบคลุมหมู่บ้าน โดยมีครัวเรือนที่ใช้กระแสไฟฟ้าจำนวน 1,410 ราย
(ข้อมูล การไฟฟ้าสาขาย่อยแม่ตั้น (อำเภอสี) ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2562)

5.3 การประปา

การประปา ในส่วนของเทศบาลตำบลแม่ตั้น ให้บริการน้ำประปาในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น จำนวน 920 กว่าราย นอกจากนั้นยังมีประปาหมู่บ้านอีกจำนวน 3 แห่ง โดยเฉพาะน้ำประปาของเทศบาลฯ ที่สามารถผลิตน้ำได้จำนวน 16,000 ลบ.ม./วัน จากจำนวนน้ำประปาที่ต้องการใช้จำนวน 12,000.00 ลบ.ม./วัน (ทั้งหมด 4 จุด)

5.4 โทรศัพท์

ปัจจุบันภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น มีระบบการสื่อสารที่ทันสมัย คือ ระบบโทรศัพท์ 3 G ,4 G ในระบบ GSM ระบบ DTAC ระบบ TUREMOVE และระบบของการสื่อสารแห่งประเทศไทย

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

1. มีที่ทำการไปรษณีย์เอกชน จำนวน 1 แห่ง
2. มีบริษัทขนส่งี่ตั้ง จำกัด สาขาบ้านแม่ตั้น (ให้บริการสำหรับการขนส่ง) จำนวน 1 แห่ง
3. มีรถสองแถว รถเมย์ ผ่านถนนหมายเลข 106 สำหรับบริการรับส่ง วัสดุ และขนส่ง

6.ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น มีพื้นที่ทำการเกษตรประมาณ 1,390 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่นาประมาณ 1,383 ไร่ พื้นที่ทำสวนประมาณ 500 ไร่ โดยพื้นที่ทำสวนส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ ปลูกข้าว หอม กระเทียม มันสำปะหลัง สวนลำไย และ สวนมะม่วง เป็นต้น

ในส่วนของเทศบาลตำบลแม่ตั้น ยังมีศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนเทศบาลตำบลแม่ตั้น ให้บริการ ปรึกษา และให้ความรู้ในการผลิตเชื้อราต่างๆ เพื่อป้องกันศัตรูพืชแทนการใช้สารเคมี เช่น เชื้อบีวีวีเรีย เชื้อไตรโครโตตมา ฯลฯ

6.2 การประมง

-ในเขตเทศบาลไม่มีการประมง-

6.3 การปศุสัตว์

ปศุสัตว์ภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น ร้อยละ 0.6 % เป็นการเลี้ยงไว้ในครัวเรือนไม่ได้เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม สัตว์ที่เลี้ยงไว้ในครอบครัวได้แก่ วัว กระบือ ไก่ สุนัข เป็นต้น

6.4 การบริการ

1. ธนาคารเพื่อการเกษตร	1	แห่ง
2. สถานีบริการน้ำมัน (ปั้มพีที)	1	แห่ง
3. ตลาดสด	1	แห่ง (เอกชน)
4. ร้านขายของชำ	19	แห่ง
5. ร้านอาหาร	18	แห่ง
6. สถานีบริการปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ	2	แห่ง
7. ห้องพักให้เช่ารายวัน รายเดือน	3	แห่ง (เอกชน)
8. โรงน้ำดื่ม	1	แห่ง

9. โรงน้ำแข็ง	1	แห่ง
10. สถานประกอบการแปรรูปอาหารในครัวเรือน (ทำแคบหมู)	1	แห่ง

(ข้อมูล กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลแม่ตื่น ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2562)

6.5 การท่องเที่ยว

- ตลาดสดวิถีคนจากการหาของป่าออกมาขาย (ตลาดบ้านแม่ตื่น)
- วัดแม่ตื่น ตำบลแม่ตื่น อำเภอสี จังหวัดลำพูน
- วัดห้วยน้ำอุ่น ตำบลแม่ตื่น อำเภอสี จังหวัดลำพูน

6.6 อุตสาหกรรม

ในพื้นที่เทศบาลตำบลแม่ตื่น ไม่มีสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ปรากฏเพียงการประกอบการอุตสาหกรรมขนาดเล็กหรืออุตสาหกรรมในครัวเรือน เท่านั้น อาทิ การอบลำไย การทอผ้า ฯลฯ

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร	1	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	1	แห่ง
บริษัท	-	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	แห่ง	ตลาดสด	1	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	24	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	1	แห่ง
ร้านสะดวกซื้อ (7 eleven)	1	แห่ง			

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ

1. กลุ่มผลิตปุ๋ย/เชื้อบิวเวีเรีย
2. กลุ่มทำน้ำมันนวดเพื่อสมุนไพร
3. กลุ่มอาชีพนวดเพื่อสุขภาพ
4. กลุ่มทำไม้กวาดทางมะพร้าว

ซึ่งภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น เป็นชุมชนขนาดเล็ก อีกทั้งประชาชนมีอาชีพหลักเป็นเกษตรกร จึงทำให้มีการรวมกลุ่มอาชีพกันน้อยมาก

6.8 แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม อาชีพรองคือ รับจ้างทำงานทั้งในและนอกพื้นที่

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ
 - วัด 2 แห่ง (วัดแม่ตื่น , วัดห้วยน้ำอุ่น)
 - สำนักสงฆ์ 1 แห่ง (สำนักสงฆ์สันผักหละ)
- ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 1
- ผู้ที่นับถือศาสนาอื่น ๆ เช่น อิสลาม ฯลฯ ร้อยละ 1

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน	เมษายน
- แห่ไม้ค้ำสลี	ประมาณเดือน	เมษายน (วันที่ 15 เมษายน ของทุกปี)
- ประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุวัดแม่ตั้น	ประมาณเดือน	มิถุนายน
- ประเพณีทำบุญกลางบ้าน	ประมาณเดือน	เมษายน
- ประเพณีแห่ผ้าห่มธาตุวัดแม่ตั้น	ประมาณเดือน	มิถุนายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน	พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา	ประมาณเดือน	กรกฎาคม ตุลาคม เป็นต้น

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น มีการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำถั่วเน่าแผ่น ไม้กวาดทางมะพร้าว และการทำขนมจีน ข้าวควบ ข้าวแค้น ฯลฯ เพื่อเก็บไว้กินและไว้ขาย ซึ่งเป็นภูมิปัญญามาตั้งแต่รุ่นปู่ ย่า ตา ยาย

ภาษาล้าน ส่วนมากร้อยละ 95 % พูดภาษาเหนือ

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น จะมีสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์จากภูมิปัญญาชาวบ้านที่ได้จากการหาของป่า เช่น หน่อไม้ เห็ด สัตว์ป่า ซึ่งเป็นสินค้าที่สร้างชื่อเสียงให้แก่คนในชุมชนบ้านแม่ตั้น ออกมาขาย ณ ตลาดสดบ้านแม่ตั้น

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น มีแม่น้ำลี้ไหลผ่านสามารถใช้น้ำได้ดีทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง มีการสูบน้ำใต้ดินและจากลำน้ำลี้มาใช้ในการเพาะปลูกโดยเฉพาะพืชสวน

8.2 ป่าไม้

ในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น มีป่าไม้เป็นป่าชุมชนตำบลแม่ตั้น และมีหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ ลพ.4 (แม่ตั้น) ตั้งอยู่เลขที่ 159 บ้านห้วยโป่งสามัคคี หมู่ที่ 11 ตำบลแม่ตั้น อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน หมายเลขโทรศัพท์ 053-509145

8.3 ภูเขา ในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้นไม่มีภูเขา

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญภายในเทศบาลตำบลแม่ตั้น ส่วนมากเป็นพื้นที่ ห้วย หนอง คลอง บึง และเป็นป่าไม้เป็นส่วนใหญ่ จึงมีการส่งเสริมด้านทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การสร้างฝายชะลอน้ำ (ฝายแก้ว)

เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาด้านภัยแล้งแก่ประชาชนอีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ต้นน้ำลำธาร กักเก็บน้ำ
เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้ใช้ในการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมอีกด้วย

9. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลฯ นั้น จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 8 ตุลาคม พุทธศักราช 2561 เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) สามารถสรุปได้ ดังนี้

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับ เป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ใน ระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่า การเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมี ปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำในหลายมิติขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ อย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การ พัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของ ประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่ เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 - 2580)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

<p>1. ด้านความมั่นคง</p> <p>การบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศไทยมีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกมิติ และทุกมิติ</p>	<p>2. ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>เป็นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก</p>	<p>3. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์</p> <p>คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม</p>
<p>4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p> <p>สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทยทุกมิติ</p>	<p>5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน</p>	<p>6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ</p> <p>การปรับธรรมาภิบาล ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายสำคัญในภาพรวมระยะ 20 ปี ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนคือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดจนการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับการพัฒนากระบวนการด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาความมั่นคงเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย ปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาการทุจริตในระบบราชการ

➤ เป้าหมาย

1. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในกองป้องกันและแก้ไข

ปัญหาความมั่นคง

4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

➤ ตัวชี้วัด

1. ความสุขของประชากรไทย
2. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทย

- 3.ความร่วมมือของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- 4.บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
- 5.ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

1.การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติ บ้านเมือง ให้สถาบันหลักมีความมั่นคง เป็นจุดศูนย์รวมจิตใจอย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิต และทรัพย์สิน สังคมมีความเข้มแข็ง สามัคคีปรองดอง และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันพร้อมที่จะร่วมแก้ไขปัญหาของชาติ

2.การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมที่มีอยู่อย่างตรงประเด็นจนหมดไปอย่างรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการและการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นกฎแห่งสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศให้มีความพร้อมในการป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศไทย รวมทั้งสามารถติดตาม ป้องกัน แก้ไขและรับมือกับปัญหาด้านความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับแบบบูรณาการให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติ ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

4.การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันได้

5.การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริงเป็นรูปธรรม มีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ สามารถจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง เกิดความมั่นใจได้ว่าหน่วยงานรับผิดชอบทั้งหลักและรองพร้อมรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่มีอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคตรวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่างๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

➤ **เป้าหมาย**

- 1.ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 2.ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

➤ **ตัวชี้วัด**

- 1.รายได้ประชาชาติการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและการกระจายรายได้
- 2.ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
- 3.การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- 4.ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1. การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้า สินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลาย ทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจ การเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรอัตรัดลักษณะพื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูปและเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ที่เป็นผลของการหลอมเทคโนโลยีดิจิทัลเทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี แห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศ อุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงมุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทยและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาดการดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่มรวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของ การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและ ยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวจนเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

4. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึง เทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุน ในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

5. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจ เพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน 3 ด้าน คือ นวัตกรรมในการ สร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้ามีความสามารถในการเข้าถึง ตลาดทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็น เลิศสามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการ แก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้ง ในส่วนของการพัฒนาทุนมนุษย์และปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์อย่างครอบคลุม ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ควบคู่กับการปฏิรูปที่สำคัญทั้งในส่วนของการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความดีอยู่ใน 'วิถี' การดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วมในการสร้างสังคมที่น่าอยู่ และมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม ในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญา แต่ละประเภทและการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทย มีศักยภาพในการจัดการสุขภาพที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งการเสริมสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งอบอุ่นซึ่งเป็นการวางรากฐานการส่งต่อเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพสู่การพัฒนาในช่วงอายุถัดไป โดยการส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพ การสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมพัฒนาคนการพัฒนากระบวนการพื้นฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่างกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเสริมสร้าง ศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ในการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐานรวมถึงการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

➤ เป้าหมาย

- 1.คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
- 2.สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

➤ ตัวชี้วัด

- 1.การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 3.การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

1.การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น 'วิถี' การดำเนินชีวิต

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัยตั้งแต่ช่วงการตั้งครรรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้าง ทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดีมีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความ รอบรู้ทางการเงินมีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละ ช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่ารวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คน ทุกช่วงวัยที่เคยกระทำความผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

3.ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่ง ของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4.การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิกายา ตรรกะและคณิตศาสตร์ด้านทักษะและมิติดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบ สนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญาการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

5.การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคมมุ่งเน้นการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทย มีสุขภาวะที่ดีและมีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม

6.การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวยุคใหม่และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปลูกฝังและพัฒนาทักษะ นอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7.การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน อย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬา และนันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติหล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและครัวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ยังเน้นการดึงเอา พลังทางสังคมที่ประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วม ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในรูปแบบประชารัฐ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ยั่งยืน รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้นานที่สุด

➤ เป้าหมาย

- 1.สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- 2.กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- 3.เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

➤ ตัวชี้วัด

- 1.ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
- 2.ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
- 3.ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1.การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

1.1 ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก พัฒนาการเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของเกษตรกรฐานทรัพยากรและบริบทของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่น โดยเน้นระบบการจัดการตนเองของเกษตรกรและการมีกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงฐานทรัพยากร การวิจัย ความรู้ทั้งทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่มูลค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดและเชื่อมโยงการค้าด้วยเครือข่ายพันธมิตรและวิสาหกิจเพื่อสังคมกำหนดนโยบายและกติกาเพื่อเพิ่มโอกาสของเกษตรกรพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนฐาน ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มีเอกลักษณ์ และการจัดการในภาคบริการที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรของชุมชน เพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็น ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการเกษตร

1.2 ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดมาตรการเพื่อสร้างความเสมอภาคที่สำคัญการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีและพัฒนา ระบบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของประชาชนและภาคธุรกิจ กำหนดเป้าหมายการจัดเก็บภาษี และค่าธรรมเนียมเพื่อย่นำไปใช้ในกิจกรรมจัดบริการที่ชัดเจน ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเน้น การแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม ปรับปรุงระบบและกลไกในการคุ้มครองผู้บริโภค สนับสนุนองค์กรของบริโภคให้มีความเข้มแข็ง ป้องกันการละเมิดสิทธิผู้บริโภคและอำนวยความสะดวกแก่ผู้บริโภค สนับสนุนการบริโภคอย่างยั่งยืน และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการคุ้มครอง ผู้บริโภคได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.3 กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร โดยแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งระหว่างเขตพื้นที่ป่าทับซ้อนพื้นที่ทำกินของประชาชน รับรองสิทธิชุมชนในการเข้าใช้ ประโยชน์ที่ดินกำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์อย่างเป็นธรรมและกระจายการถือครองที่ดินในขนาดที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในการถือครองที่ดิน ปรับระบบเอกสารสิทธิ์การถือครองที่ดินประเภทต่างๆ ให้ผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่ไม่มิตินเป็นกรรมสิทธิ์ใช้ เป็นหลักฐานประกอบการขอพิจารณาสินเชื่อกับสถาบันการเงินได้รวมถึงการปรับปรุง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับประชาชน เพื่อให้ผู้มีรายได้น้อยเข้าถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเป็นธรรมและมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง

1.4 เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์มีความปลอดภัยในการทำงาน โดยส่งเสริมการปรับทัศนคติของนายจ้าง ให้มองลูกจ้างว่าสามารถเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้กับธุรกิจได้ สถานประกอบการจัดโครงสร้างค่าจ้าง ตามความสามารถและประสบการณ์ส่งเสริมกลไกและระบบการออมและแหล่งเงินทุน เพื่อผู้แรงงาน ในสถานประกอบการ รวมถึงการยกระดับกลไกการดูแลแรงงานไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพแรงงาน ทั้งในด้านทักษะฝีมือแรงงานและความสามารถด้านเทคโนโลยี ภาษาและการจัดการ เพื่อส่งเสริมให้แรงงานพัฒนาตนเองไปเป็นผู้ประกอบการได้

1.5 สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศทุกวัยและทุกกลุ่ม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในบริบทของสังคมสูงวัย รวมทั้ง สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตและการมีส่วนร่วมเป็นพลังในสังคมสำหรับคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ โดยการเชื่อมโยงระบบข้อมูลสวัสดิการ รายบุคคล และการพัฒนาระบบการให้บริการสวัสดิการที่เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาล องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ธุรกิจ หรือองค์กรประชาสังคม เพื่อให้สามารถพัฒนาระบบ สวัสดิการถ้วนหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควบคุมค่าใช้จ่ายไม่ให้เป็นภาระทางการคลังมากเกินไป ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการออมและการลงทุนระยะยาวเพื่อเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเอง ทางเศรษฐกิจของประชาชนทุกกลุ่มด้วยมาตรการทางภาษีและอื่นๆ ตลอดจนส่งเสริมให้แรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมอย่างทั่วถึง

1.6 ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง โดยการจัดให้มีมาตรการพิเศษเพื่อให้สามารถระบุตัวกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ และให้ความคุ้มครองทางสังคมและสวัสดิการอย่างเฉพาะเจาะจง กลุ่มเป้าหมายผู้มีรายได้น้อย ยากจน และผู้ที่ถูกเลือกปฏิบัติซ้ำซ้อน โดยมีเป้าหมายการตัดขาดวงจร ความยากจนไม่ให้ส่งต่อจากรุ่นพ่อแม่ไปสู่รุ่นลูกหลาน และช่วยเหลือกลุ่มคนที่เดือดร้อนที่สุด

1.7 สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยในด้านบริการสาธารณสุข เน้นการกระจาย ทรัพยากรและเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์พยาบาล ให้กระจายไปยังพื้นที่อำเภอ ตำบล เพื่อให้สามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง การพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุมผู้มีรายได้น้อย ให้ได้รับบริการที่ไม่มีความเหลื่อมล้ำในด้านคุณภาพ รวมทั้งระบบคุ้มครองการรักษาพยาบาล ต่อการเจ็บป่วยที่สร้างภาระทางการเงินโดยไม่คาดคิดหรือเกินขีดความสามารถของผู้มีรายได้น้อย สนับสนุนส่งเสริมให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพ รวมถึงการพัฒนาสถานพยาบาล ให้มีคุณภาพและมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรตามมาตรฐานสากลในทุกพื้นที่ และส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการสาธารณสุข ด้านการศึกษาเน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารและยากจน และกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ การจัดให้มีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาการสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด การใช้ เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูล

ข่าวสาร ความรู้และนวัตกรรมของคนทุกกลุ่มรวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับการศึกษา ที่มีคุณภาพของประชาชน

1.8 สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง เน้นการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน การพัฒนาไกลช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยในการต่อสู้คดีที่มีคุณภาพมาตรฐานและเพียงพอ การให้หลักประกันสิทธิของผู้เสียหาย และผู้ถูกกล่าวหาในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน การกำหนดกรอบเวลาและขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เป็นธรรมและเสมอภาค และการมีมาตรการที่ละเอียดอ่อนสำหรับบุคคลที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับเพศ และการจัดการคดีเกี่ยวกับกลุ่มที่มีความเปราะบาง ตลอดจนการพัฒนาวิธีพิจารณาความแพ่ง และคดีปกครองเพื่อเพิ่มโอกาสของประชาชนในการเข้าถึงความยุติธรรม ปรับปรุงระบบโทษปรับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใส และระบบการช่วยเหลือผู้พ้นโทษในการกลับสู่สังคม

2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

2.1 พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค โดยคำนึงถึงสัดส่วนจำนวนประชากรของจังหวัดบริหาร เพื่อให้สามารถดูแลการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชากรได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ กระจายโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีคมนาคมและการสื่อสารจัดทำผังเมืองและผังภาคเพื่อการจัดโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค แหล่งงาน แหล่งน้ำ และการใช้ที่ดิน ให้สามารถพึ่งตนเองได้ภายในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมให้จังหวัดหลักมีความสามารถในการบริหารจัดการและจัดการตนเองได้อย่างเป็นอิสระมากขึ้น เพื่อให้สามารถสร้างความแตกต่าง บนฐานศักยภาพของทรัพยากรและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้และส่งเสริมการพัฒนา จังหวัดรองควบคู่ไปกับการพัฒนาจังหวัดหลัก

2.2 กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเองและบูรณาการแผนให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด จนถึงกลุ่มจังหวัด เน้นการกระจายแหล่งอุตสาหกรรมในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการสร้งงาน ในพื้นที่ และการพัฒนาภาคบริการในพื้นที่ สามารถเป็นผู้ประกอบการ และสามารถกระจายรายได้ ให้เกิดความ เป็นธรรม ให้มีความสำคัญกับการสร้าง "คุณค่า" และ "มูลค่า" ทางเศรษฐกิจ จากศักยภาพของฐานทรัพยากรของแต่ละพื้นที่ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางสังคม การสร้างการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่และผู้ประกอบการในการสืบค้นนำมาปรับใช้และยกระดับการใช้ทรัพยากรนั้นอย่างยั่งยืน

2.3 จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัย และแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต โดยพัฒนา ระบบผังเมืองของประเทศและผังเมืองระดับพื้นที่ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการเมืองและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นเมืองอัจฉริยะปลอดภัยสะดวกสำหรับคนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและโอกาสของเมืองด้วยการมีส่วนร่วมและการลงทุนของภาคเอกชน ชุมชนและภาคประชาสังคม รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในเมือง ตลอดจนลดความ เหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มประชากรที่อาศัยในเขตเมือง

2.4 ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด ที่เชื่อมโยงกัน และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับกลุ่มจังหวัดและระดับภาค ปรับโครงสร้างและปรับปรุงกฎหมายเพื่อจัดความสัมพันธ์ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่นให้เอื้อต่อประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาพื้นที่และการกำกับติดตาม เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการทำงานของภาครัฐ ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบ การปกครองท้องถิ่น และการเปิดพื้นที่และโอกาสการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและภาควิชาการในการกำหนดยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

2.5 สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลมิติต่างๆ ของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ การเปิดเผยข้อมูลสำคัญ ที่จะเอื้อให้ประชาชนและภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจและการติดตาม การดำเนินงานของรัฐ พัฒนากลไกเพื่อสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น

การขยายเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ชุมชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่างๆ และนำไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ ตลอดจนการเพิ่มบทบาทของสถาบันการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อร่วมพัฒนาพื้นที่และชุมชนท้องถิ่น

2.6 การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ โดยการวางแผนกำลังคนที่สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด และการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบท ของเมืองทั้งในปัจจุบันและอนาคต เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการ และกลุ่มวิสาหกิจในพื้นที่ทั้งในด้านภาษา การบริหารธุรกิจ การจัดการห่วงโซ่คุณค่าและตลาด การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพในการ เชื่อมโยงความต้องการของกำลังแรงงานในพื้นที่กับระบบการผลิตกำลังคนในสาขาอาชีพ

3.การเสริมสร้างพลังทางสังคม

3.1 สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุน การรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะการเชื่อมพลังของคนสามวัย คือเยาวชนคนรุ่นใหม่ คนวัยทำงานและผู้สูงอายุให้มาเป็นกำลังของการพัฒนาเพื่อส่วนรวม โดยการสร้างเวทีกลางเป็นพื้นที่สาธารณะ เพื่อปรึกษาหารือปัญหาสาธารณะของพื้นที่ ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอจนถึงระดับ จังหวัด การสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสร้างกลไกการทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ การสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่างๆ เพื่อฝึกทักษะให้เป็นผู้รุ่นใหม่ในอนาคต ตลอดจนสนับสนุนระบบวิสาหกิจเพื่อสังคม การดำเนินงานของภาคประชาสังคม การสร้างเครือข่าย ในพื้นที่ รวมถึงการสร้างชุมชนเสมือนบนเครือข่ายสื่อ ให้เป็นเครือข่ายเรียนรู้ร่วมกันทางสังคมที่ร่วมทำสิ่งที่สร้างสรรค์และการยกย่องให้คุณค่ากับการทำประโยชน์ร่วมกันเพื่อส่วนรวม

3.2 การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ โดยเตรียมความพร้อมในทุกมิติทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการออมและการลงทุนระยะยาวของคนตั้งแต่ ก่อนเกษียณอายุ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อสนับสนุนการปรับตัวของประชากรให้สามารถปรับเปลี่ยน อาชีพให้เหมาะสมตามแต่ละช่วงอายุ เพื่อยืดเวลาและเพิ่มโอกาสในการทำงานในยามสูงอายุ และสร้างหลักประกันทางรายได้ให้แก่ตนเองได้มากขึ้น สร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนหรือสถาน ประกอบการในการเตรียมความพร้อมของแรงงานก่อนวัยเกษียณ การจ้างงานผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับ วัยวุฒิ ประสิทธิภาพและสมรรถนะ ตลอดจนส่งเสริมการสร้างสรรคเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการส่งเสริมและฟื้นฟูศักยภาพผู้สูงอายุส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีกิจกรรมทำต่อเนื่องทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ รวมทั้งคงไว้ซึ่งบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม โดยส่งเสริมและ สร้างแรงจูงใจให้ทุกภาคส่วนมีการจ้างงานผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับวัยวุฒิ ประสิทธิภาพและสมรรถนะ ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาและประสบการณ์และร่วมสร้างสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน เพื่อเพิ่มคุณค่า ของผู้สูงอายุ

3.3 สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน เพื่อสนับสนุนการทำงานของภาคส่วนต่างๆ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กร ภาคประชาสังคมและองค์กรชุมชนในรูปแบบนิติบุคคลเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์ สาธารณะต่างๆ รวมทั้งการปรับปรุงระเบียบการใช้งบประมาณและจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ เพื่อเอื้อให้สามารถสนับสนุนความริเริ่มที่สร้างสรรค์ของภาคส่วนต่างๆ

3.4 ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม โดยปรับเปลี่ยนทัศนคติและบทบาทเพศ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของสังคมต่อเรื่องเพศสภาพและความเสมอภาคทางเพศ ส่งเสริมให้ทุกเพศมีส่วนร่วมรับผิดชอบครอบครัวและ ร่วมกันพัฒนาสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคม ในสถานประกอบการเพื่อให้ทั้งชายและหญิงสามารถดูแลครอบครัวได้อย่างสมดุลกับการทำงาน ส่งเสริมการสร้างประชากรรุ่นใหม่บนรากฐานของครอบครัวที่มีคุณภาพ เพิ่มโอกาสของสตรีในการทำงานเชิงเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเพิ่มศักยภาพความรู้ความสามารถและภาวะผู้นำของสตรี เพื่อให้สามารถมีบทบาทในทางการเมืองและการบริหาร ทั้งในระดับสากลระดับชาติและในระดับท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสมและกว้างขวาง

3.5 สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้น ทั้งทางชาติพันธุ์ศาสนา และวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนักในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ในกลุ่มชาติพันธุ์ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภาคภูมิใจ ในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจและจุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริม

บทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้รวมถึงเชื่อมโยง การสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน บนรากฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มี ร่วมกันกับประเทศไทย

3.6 สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องทันสมัยได้อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมเสริภาพของสื่อสาธารณะ ควบคู่ไปกับมาตรการสร้าง ความรับผิดชอบของสื่อต่อสังคมรวมถึงส่งเสริมบทบาทขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้เรื่องสิทธิ เพื่อคุ้มครองการใช้เทคโนโลยีและสื่อตามมาตรฐานความปลอดภัยและกฎหมาย ตลอดจนพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ทั้งในเชิงเนื้อหาและการสร้างความตระหนักและภูมิคุ้มกันของผู้เสพสื่อ

4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.1 ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ โดยใช้ข้อมูลความรู้และการยกระดับ การเรียนรู้ของครัวเรือนทั้งในกลุ่มครัวเรือนภาคเกษตรและอาชีพอื่นๆ เพื่อปรับการคิดเชิงระบบ การวางแผนอนาคต การออมและการลงทุน การดูแลสุขภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว เพิ่มทักษะทางการเงินและการวางแผนการจัดการที่ดิน ที่อยู่อาศัยและระบบการผลิตด้านอาชีพ เพิ่มความสามารถในการประกอบการธุรกิจ การบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงใน ระดับชุมชนและท้องถิ่น อันเป็นการสร้างการเรียนรู้จากภายในเพื่อสร้างคนที่มีระบบคิดที่มีเหตุผล และพึ่งตนเองได้ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.2 เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มของสมาชิกในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ให้ชุมชนได้บริหารจัดการและมีส่วนร่วมในกิจการที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยตรงการสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทชุมชนที่สะท้อนปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยมีข้อมูลครัวเรือนเพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนและเชื่อมโยงแผนชุมชนกับแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาฯ กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาภาคและเชื่อมโยงกับการกำหนดการจัดการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกัน ขับเคลื่อนกลไกความร่วมมือทุกภาคส่วนให้มีเป้าหมายทิศทาง มีความสมดุล มีอิสระและมีอำนาจในการตัดสินใจโดยมีระบบการติดตามตรวจสอบที่ต่อเนื่องและโปร่งใส ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาตัวชี้วัดและระบบการประเมินความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าในการยกระดับ ความเข้มแข็งของชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง

4.3 สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน โดยสนับสนุนให้ประชาชนสามารถรวมกลุ่มและมีเวทีกลางเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันและเพื่อปรึกษาหารือกิจการที่เป็นประเด็นสาธารณะ สามารถกำหนดเป้าหมายการพัฒนาบนฐานการมีข้อมูล และการใช้เหตุผล และสร้างข้อตกลงร่วมกันที่สามารถผูกพันและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ และลดความขัดแย้งได้อันจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยที่ระดับฐานรากและสร้างความสมานฉันท์ตลอดจนปรับบทบาทภาครัฐให้เป็นฝ่ายสนับสนุนให้ชุมชนจัดการตนเองได้มากขึ้น โดยรัฐเป็นที่ปรึกษาสนับสนุนองค์ความรู้และพัฒนาทักษะในการบริหารจัดการให้กับชุมชน เพื่อเป็นพลังของการพัฒนา

4.4 สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน โดยการสร้างการเรียนรู้ของชุมชน ให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมโอกาสการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ของชุมชน ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อเร่งกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนในการก้าวเข้าสู่สังคมในยุคดิจิทัล การพัฒนาวิถีคิดในการ ประกอบการและการจัดการความเสี่ยงด้านต่างๆ ในบริบทของการแข่งขันอย่างยั่งยืน รวมถึงการเพิ่ม ความสามารถและทักษะในการใช้ความรู้และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาและยกระดับขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการตนเอง และสร้างหลักประกันให้คนทุกกลุ่มได้รับโอกาสและเข้าถึง การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยไม่จำกัดวัยหรือเพศภาวะ

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมถูกดำเนินการบนพื้นฐานความเชื่อในการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน

ไม่ให้มากหรือน้อยจนเกินไป อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริงสอดคล้องกับแนวคิดหลักของแผน คือ เติบโต สมดุล ยั่งยืน ซึ่งเป็นหัวใจของยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้

➤ เป้าหมาย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกระดับกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

➤ ตัวชี้วัด

1. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
3. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดีด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรม ทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่างๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่ สีเขียวและป่าไม้รักษาฐานทรัพยากรสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรและเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแล ฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ภายใต้อำนาจและสิทธิประโยชน์ของประเทศที่มีพึงได้ เพื่อความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเล ที่ถูกต้องและเพียงพอ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งให้ระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบและการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

4. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีข้อกำหนด รูปแบบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ตาม ศักยภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศ พัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมินิเวศในทุกจังหวัดอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ สวงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดีมรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิต พื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นพัฒนา ระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความ

มั่นคงทางพลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง

6.ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย พัฒนาเครื่องมือและกลไกเพื่อการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ รองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคตรวมทั้งจัดตั้งและพัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบ ประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้ง พัฒนา และดำเนินโครงการยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีประเด็น ยุทธศาสตร์ที่เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจและแยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนไปได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธรรมาภิบาล และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมาย ต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม รวมทั้งต้องมีการพัฒนาระบบ บริหารจัดการบุคลากรภาครัฐที่สามารถจูงใจและดึงดูดให้คนดีคนเก่งเข้ามาร่วมพลังการทำงานที่มีความมุ่งมั่นและมีแรงบันดาลใจในการที่จะร่วมกันพลิกโฉมประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์

➤ เป้าหมาย

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
4. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

➤ ตัวชี้วัด

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
2. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
3. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
4. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบ การบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

2.ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุก ประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความ สอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำ ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยืดหยุ่นกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมาย ร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผล การ ดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบายและการ ติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

3.ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความ ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญและการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่น เข้มแข็ง

4.ภาครัฐมีความทันสมัยทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าเทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อม ในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้นและทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

5.บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็น มืออาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากร ให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถ จูงใจให้คนดีคนเก่ง ทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ สามารถ รองรับ การเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยน แนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็น มืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้าสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็น รูปธรรม

6.ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรม แยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาค ส่วนตื่นตัวและละอาย ต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ พร้อมทั้ง ส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาค ประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และภาคีต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูล แจ้งเบาะแสการทุจริต และ ตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนอื่น ๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

7.กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีเท่าที่ จำเป็น ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่างๆ เอื้อต่อการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

8.กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค มีความเป็นกลาง น่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีความกล้าหาญ ทางจริยธรรม เป็นมืออาชีพ มีความเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก มุ่งให้เกิด การสร้างมาตรฐาน และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรมเทียบเท่าระดับสากล ตามหลักนิติธรรม โปร่งใส ลดความ เหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรม สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพ ของประชาชนกับประโยชน์ สาธารณะ การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเสมอภาค หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความ ร่วมมือที่บูรณาการและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกัน

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็น 5 ปีแรกของกรอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560- 2579) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และ

ยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ 20 ปีพร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกที่จะขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่างๆ และกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน 5 ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ 5 ปีนั้นได้พิจารณาและวิเคราะห์การต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน 3 แผนจบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 15 ในช่วงปี พ.ศ.2575-2579 ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาจะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี 2579 ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน 5 ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ผ่านไป

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีโดยมี หลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุลเหมาะสม มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิต ที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

2. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

3. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วย การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่ง เขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อม ระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า

4. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนาลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและ

ทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็น พลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในกรผลิตได้และค้าขายเป็น มีกรรม เป็น สังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพและท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้ นวัตกรรมทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐาน การผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจสังคมและประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ

5. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิต ภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 มุ่งเน้น การสร้างความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้ กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่ม โอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคมและรายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การผลิต ภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนา นวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไป สำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้าน รายได้ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาลและ ความเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมาย ระยะยาว” จากการพัฒนา เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายใน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็น บูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูงและได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมาย การพัฒนาได้อย่าง แท้จริงรวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนา ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็น กรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมี ผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้ จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่ 6 สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณ แผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/ โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขา การผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 มีจำนวน 10 ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ ชาติ 20 ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการกำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาวเพราะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา จำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนาระบบการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมายและการพัฒนาในเรื่อง กลไกและกฎระเบียบรวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ
- 2.พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
- 3.ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต
- 4.ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพ และโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ
- 5.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ
- 6.พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแล ผู้สูงอายุระยะยาว และ
- 7.ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริม สถานบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

2. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมเป็นอรรถมตและศรมเหลียมธำในสังคม

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคูลมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง
- 2.การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับ จังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 3.เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำ หน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานราก โดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่ายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถ พึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทาง การเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำ หน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานราก โดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์เป็นแม่ข่าย

3. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านกรคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของ ระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2.การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขัน ของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มี ศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีด ความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม และอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อก้าวการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- 2.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุลและยั่งยืน
- 3.การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- 4.ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5.สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ
- 6.การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- 7.การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8.การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและชำระไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- 2.การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและ ภัยคุกคามอื่นๆ
- 3.การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- 4.การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล
- 5.การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความ มั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- 2.ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การ จัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- 3.เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับ บริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ
- 4.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมี ประสิทธิภาพและทั่วถึง
- 5.ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม
- 6.ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือ ข้อตกลงระหว่างประเทศ

และประกอบกับอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ
- 2.การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง
- 3.พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- 4.พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- 5.พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ
- 6.พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 2.พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย
- 3.พัฒนาสมรรถนะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาชาดเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย
- 2.การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง
- 3.การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย
2. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
3. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
4. ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย
5. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
6. สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ
7. เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
8. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ

มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม

2. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

สนับสนุนการวิจัยพัฒนา การตัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษารวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษาภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบ

3. การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย

มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ต่อสังคมส่วนร่วม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

4. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้าน การศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้าง อาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีครอบคลุม และทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการ พัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุน ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการ บริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด

5. การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความ เข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทูทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับ ห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับ ความ ต้องการของตลาดรวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทางธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจน พัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่ การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

6. การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ ศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่ เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการ เข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการใน ลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

7. การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการ สำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคนและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของ ธุรกิจลักษณะ คลัสเตอร์(Cluster)

8. การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจ เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคม ผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

9. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและ สนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มใน อุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

10. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และ ต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน คมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของ กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิรวดี เจ้าพระยา แม่โขง กรอบความ ร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือ หลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนาชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่อ อำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

11. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยาย ฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

12. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมจากภาคการผลิตและบริการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

13. การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า

14. การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพดมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาระบบธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

15. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยาย ขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และยกระดับผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และพ่วงขนที่มีศักยภาพไปทางธุรกิจใต้อ่างประเทศ

15. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็น ท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุลและการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

17. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

18. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมพัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสตาร์ทอัพภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

19. การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมรวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

20.การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการ ทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุงระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคเหนือ

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นที่มีการฟื้นฟู สืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ ท่าเรือที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้า การลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียได้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก

รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

- 1.เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์
- 2.เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- 3.เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
- 4.เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำป่าต้นน้ำและปัญหาหมอกควัน

แผนพัฒนาภาคเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2562 มีทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1.พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่
 - 1.กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
 - 2.กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัยและกำแพงเพชร
 - 3.กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน เพชรบูรณ์ อุทัยธานี

4.กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/กีฬาเพื่อการพักผ่อน/เชิงสุขภาพ และการทำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1.พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

2.สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

3.สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาคเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลกและส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

4.เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการต่อเนื่องทั้งระบบ ส่งเสริมการตลาดทั้งการรักษารฐานเดิมและขยายไปสู่ตลาดกลุ่มใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้ง การสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

5.รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน และเมืองเก่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง“แบรนด์” หรือเอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มีคุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

2.พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพและกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1.สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมาใช้เชิงพาณิชย์ ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ ให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

2.ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

3.สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมผนวกกับความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่างโดดเด่น สามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

4.เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลัง ในการขับเคลื่อนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

1.เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานและวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจพัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

2.พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษาธุรกิจดิจิทัล โดยพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเมือง และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนช. โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเมืองพัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มี

ประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) โดยพัฒนาพื้นที่รอบสถานีโดยใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมือง และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

3.พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบการค้าในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้ารวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

4.พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกี่ยวกลืน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากและจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

1.พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี เผ่าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิตสร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

2.สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่

1.การแปรรูปพืชผัก ผลไม้ สมุนไพร ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน

2.การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนา

สินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะและสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

3.สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้านำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวลเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

4.สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิต แก่เกษตรกร เช่นการโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

5.พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรมแก้ไขปัญหาคารขาดแคลนน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคอนภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคอนภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคอนภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน
แนวทางการพัฒนา

- 1.ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
- 2.พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
- 3.พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการ บนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 4.สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

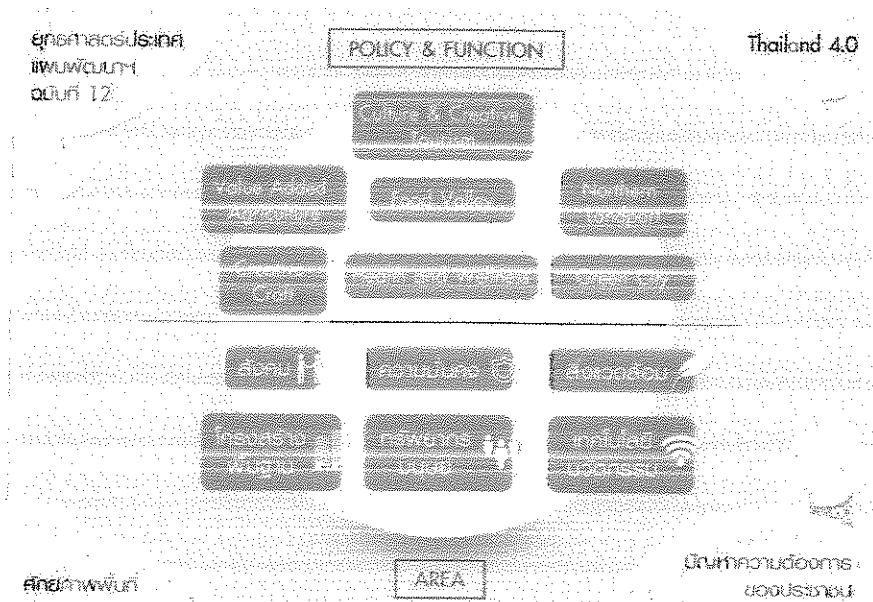
- 1.ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ
- 2.พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในกลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อรักษาคุณภาพน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน
- 3.แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริม การปรับเปลี่ยนการทำเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นาเศรษฐกิจทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

➤ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง (พ.ศ.2561-2565) (ฉบับทบทวน)**

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561-2565) ได้กำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนา ในระยะ 5 ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งนโยบาย/ยุทธศาสตร์ระดับชาติและรัฐบาล ศักยภาพของพื้นที่และปัญหาความต้องการของประชาชน โดยได้กำหนดประเด็นสำคัญที่เป็นธงนำ (flagships) ของการพัฒนาที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ให้ความสำคัญ ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสร้างสรรค์ เกษตรมูลค่าสูง อุทยานอาหาร ศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ หัตถกรรมสร้างสรรค์ บริการสุขภาพ และเมืองสีเขียว ขณะที่ปัจจัยสนับสนุนให้การพัฒนาดังกล่าวประสบความสำเร็จซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความเข้มแข็ง จากระดับจังหวัด ได้แก่ ความเข้มแข็งทางสังคม การสร้างความมั่นคง การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม

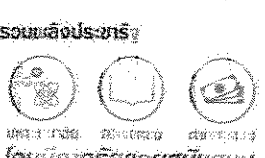
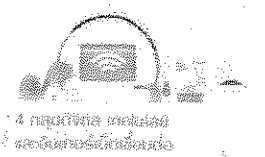
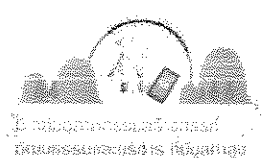
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561-2565) ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายสำคัญอื่นๆของรัฐบาล ดังนี้ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นั้น กรอบแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือซึ่งกำหนดเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง” เมื่อพิจารณาถึงทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ จะเห็นได้ว่าแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ล้วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระดับภาคที่กำหนดไว้ ถือเป็น การแปลงยุทธศาสตร์และถ่ายทอดเป้าหมายการพัฒนาระดับภาคลงสู่การขับเคลื่อนในระดับกลุ่มจังหวัด สำหรับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ ชุดใหม่ (New engine of growth) ของรัฐบาลด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพและความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมให้เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย นั้น จะเห็นได้ว่าจากกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

เริ่มจาก 5 อุตสาหกรรมหลัก

ด้านวิศวกรรม อุตสาหกรรมดิจิทัล และ

1. กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture, and Bio-tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics and Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intellegence and Embedded Technology)
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture and High Value Services)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสำคัญที่สนับสนุนและสอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาของประเทศใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

ขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ยังได้ยึดปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นวาระสำคัญของการกำหนดประเด็นการพัฒนาเพื่อให้สามารถนำศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนได้

เป้าหมายการพัฒนา : “ยกระดับการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการเกษตรสู่ฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูงเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับห่วงโซ่อุปทานโลก”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

- 1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ภาพรวมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 3 %
- 2.ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ของเศรษฐกิจมูลค่าสูงมีสัดส่วนไม่น้อยกว่า 5 % ของ GPCP ภาพรวม
- 3.การเพิ่มขึ้นของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreing Direct Investment : FDI) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2561-2565) ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและนโยบายสำคัญอื่นๆ ของรัฐบาล ดังนี้ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้แก่

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นั้น

กรอบแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่กำหนดเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง” เมื่อพิจารณาถึงทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือ จะเห็นว่าแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ส่วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระดับภาคที่กำหนดไว้ถือเป็นการแปลงยุทธศาสตร์และถ่ายทอดเป้าหมายการพัฒนาระดับภาคลงสู่การขับเคลื่อนในระดับกลุ่มจังหวัด

สำหรับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ ชุดใหม่ (New engine of growth) ของรัฐบาลด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมใหม่เป็นความได้เปรียบเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย นั้น จะเห็นได้ว่าจากกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture, and Bio-tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics and Mechatronics)

4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence and Embedded Technology)
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture and High Value Services)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสำคัญที่สนับสนุนและสอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาของประเทศใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง ขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ยังได้ยึดปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นวาระสำคัญของการกำหนดประเด็นการพัฒนาเพื่อให้สามารถนำศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนได้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

จังหวัด	เชียงใหม่	ลำพูน	ลำปาง	น่าน
เมือง	เมืองเชียงใหม่เมืองโบราณและสร้างเศรษฐกิจ	เมืองเชียงใหม่เมืองโบราณและสร้างเศรษฐกิจ	เมืองเชียงใหม่เมืองโบราณและสร้างเศรษฐกิจ	เมืองเชียงใหม่เมืองโบราณและสร้างเศรษฐกิจ
Food Valley	เกษตรอินทรีย์ (ปลูกผลไม้เมืองหนาว ผักในโรงเรือน การทำ สมุนไพร/ ไม้ประดับจากสารผสมธรรมชาติ)	เกษตรอินทรีย์ (ปลูกผลไม้เมืองหนาว ผักในโรงเรือน)	เกษตรอินทรีย์ (ปลูกผลไม้เมืองหนาว ผักในโรงเรือน)	เกษตรอินทรีย์ (ปลูกผลไม้เมืองหนาว ผักในโรงเรือน)
Green City	พื้นที่ป่าไม้ สืบสานวิถีเกษตรอินทรีย์/ ไม้ประดับจากสารผสม	พื้นที่ป่าไม้ สืบสานวิถีเกษตรอินทรีย์	พื้นที่ป่าไม้ สืบสานวิถีเกษตรอินทรีย์/ ไม้ประดับจากสารผสม	พื้นที่ป่าไม้ สืบสานวิถีเกษตรอินทรีย์
Health and Wellness	พัฒนาเมืองนานาชาติ ศูนย์บริการสุขภาพ การท่องเที่ยว	พัฒนาสุขภาพการท่องเที่ยว	โรงพยาบาลการท่องเที่ยวและสุขภาพ	พัฒนาสุขภาพการท่องเที่ยว
Health and Wellness	1. ศูนย์บริการสุขภาพและสุขภาพการท่องเที่ยว 2. สปาและสปาแนวสุขภาพ 3. การดูแลสุขภาพแบบบูรณาการ 4. เติบโตด้านการแพทย์ไทย 5. นันทนาการ	1. ศูนย์ท่องเที่ยวและสุขภาพ 2. ผลิตภัณฑ์สุขภาพ 3. นันทนาการ	1. ศูนย์บริการสุขภาพและสุขภาพการท่องเที่ยว 2. ผลิตภัณฑ์สุขภาพ 3. นันทนาการ	1. ศูนย์บริการสุขภาพและสุขภาพการท่องเที่ยว 2. ผลิตภัณฑ์สุขภาพ 3. นันทนาการ

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์

1. สร้างแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวที่ผสมผสานความสูงเด่นของสัมปสมุขุขย์และเทคโนโลยี
2. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
3. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)
2. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (คน)

แนวทางการพัฒนา

1. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และขอบเขตและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
3. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคคลากร
4. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
5. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 สู่อ Smart City
2. เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. พื้นที่การพัฒนาแบบ Smart City (แห่ง)
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
3. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเครือข่าย
4. พัฒนาและเชื่อมโยงนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์
5. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิต การจัดการและการค้า
6. พัฒนาระบบโลจิสติกส์
7. พัฒนาระบบการตลาดช่องทางการตลาดและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร
2. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตผลการเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละของมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยที่สูงขึ้นของสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
2. พัฒนาโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร
3. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
4. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน
5. ส่งเสริมการแปรรูปที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
6. พัฒนาการขนส่งและระบบการบริหารจัดการสินค้า
7. ส่งเสริมการตลาดและสร้างการรับรู้สินค้าเกษตร
8. ส่งเสริมการบริโภค (Smart Consumer)

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างเครื่องจักรเศรษฐกิจใหม่ด้านชีววิทยาศาสตร์สุขภาพ
2. การเพิ่มมาตรฐานด้านสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจหรือสถานประกอบการประเภท Wellness ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
2. จำนวนผู้มีอายุยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ส่งเสริมพัฒนาความพร้อมและศักยภาพคนและองค์ความรู้

3. สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน
4. ยกระดับด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้และมาตรฐาน
5. เสริมสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์
6. มุ่งสู่ศูนย์กลางด้านสุขภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 บริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน
3. เพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
4. เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสาธารณสุข

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM10) เกินเกณฑ์มาตรฐาน
2. จำนวนพื้นที่ป่าต้นน้ำได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยกว่า 10,000 ไร่/ปี
3. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่มีคุณภาพน้ำเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
4. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน/สถาบันการศึกษา ในพื้นที่เสี่ยงภัยได้รับการเสริมศักยภาพและพัฒนากลไกการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

1. ป้องกันควบคุม แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
2. ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ
3. บริหารจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
4. บริหารจัดการสาธารณสุขในพื้นที่เสี่ยงให้สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

➤ แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน

การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2563 ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2551 และนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.2561 -2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2563 ได้ทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนพัฒนาภาคเหนือ รวมทั้งสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทาง การพัฒนาในระยะ 5 ปี ให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพและสามารถขับเคลื่อนให้บรรลุตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

-เป้าหมายการพัฒนา/วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง”

นิยาม

“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” หมายถึง “ประชาชนในจังหวัดลำพูนมีความสุขจากคุณภาพชีวิตและสภาวะแวดล้อมที่ดี”

-ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

- 1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี

2.หมู่บ้าน/ชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

-ตัวชี้วัดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- (1) ตัวชี้วัดความสุข
- (2) ตัวชี้วัดความพอเพียง

โดยการวัดความสุขของประชาชนในจังหวัดจากคุณภาพชีวิต อ้างอิงตัวชี้วัดที่ปรับปรุงจากดัชนีคุณภาพชีวิตของคณะกรรมการอำนวยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พชช. (2558) ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐาน และได้นำเอาแนวคิดคุณภาพชีวิต (quality of life) ของ OECD (The Organization for Economic Co-operation and Development) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของจังหวัดลาพูน โดยแบ่งออกเป็น 5 หมวด ดังนี้

- (1) ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
- (2) การพัฒนาทุนมนุษย์
- (3) การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- (4) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) คุณธรรมและความสามัคคีของคนในสังคม

รายละเอียดตัวชี้วัดภายในแต่ละหมวดแยกตามประเด็นความสุขและความพอเพียง ดังนี้

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาจังหวัดลาพูน พ.ศ.2561 - 2565

ตัวชี้วัด	ความสุข	ความพอเพียง
หมวดที่ 1 ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (Basic living needs)		
1.1 ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
1.2 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ไฟฟ้าและอินเทอร์เน็ต	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
1.3 ร้อยละของครัวเรือนที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ถูกสุขลักษณะและไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	✓	
1.4 ร้อยละของครัวเรือนที่มีความอบอุ่น ภูมิคุ้มกันและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	✓	✓ (มีภูมิคุ้มกัน)
หมวดที่ 2 การพัฒนาทุนมนุษย์ (Human capital development)		
2.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุระหว่าง 15-59 ปี	✓	✓ (มีความรู้)
2.2 ร้อยละเด็กจบการศึกษาบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้ เรียนต่อและยังไม่มีงานทำได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	✓	✓ (มีความรู้)
2.3 สัดส่วนคนอายุ 15 -60 ปีเต็ม อ่าน เขียน ภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้	✓	✓ (มีความรู้)
2.4 ผลผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	✓	
หมวดที่ 3 การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (Economic Growth and Stability)		
3.1 อัตรารายได้ของครัวเรือนต่อหัวเฉลี่ย (บาท/คน/ครัวเรือน)	✓	
3.2 อัตราการออมของครัวเรือนต่อหัวเฉลี่ย (บาท/คน/ครัวเรือน)		✓ (พอประมาณ)
3.3 อัตราส่วนหนี้ต่อรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย* (ร้อยละ)		✓ (พอประมาณ)
3.4 อัตราการว่างงาน* (ร้อยละ)	✓	
3.5 สัดส่วนของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (ร้อยละ)	✓	
3.6 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (ค่าสัมประสิทธิ์ จีนิ)	✓	
หมวดที่ 4 การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม (Energy & Environmental Preservation)		
4.1 อัตราเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าในจังหวัด	✓	
4.2 สัดส่วนปริมาณขยะในจังหวัดต่อประชากร	✓	
4.3 สัดส่วนการใช้ไฟฟ้า และ น้ำมันเชื้อเพลิงของครัวเรือน	✓	✓ (พอประมาณ)
4.4 สัดส่วนการใช้ไฟฟ้า และ น้ำมันเชื้อเพลิงของอุตสาหกรรม	✓	✓ (พอประมาณ)
หมวดที่ 5 คุณธรรมและความสามัคคีของคนในชุมชน		

(Community Moral and Solidarity)		
5.1 จำนวนหมู่บ้านศีล 5 ตัวอย่าง	✓	✓ (มีคุณธรรม)
5.2 จำนวนคนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์	✓	✓ (มีคุณธรรม)
5.3 สัดส่วนผู้สูงอายุ คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว หรือ สังคม	✓	✓ (มีคุณธรรม)

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดที่มีการผูกผันของข้อมูล

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดลำพูนกำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน 5 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)
2. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)
3. เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)
4. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)
5. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)

1.1 วัตถุประสงค์ :

- (1) พัฒนาให้เป็นจังหวัดสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (2) อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

1.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด:

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1. ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
2. ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
3. จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู	เพิ่มขึ้น 100 ไร่ต่อปี

1.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- (2) การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษหมอกควันไฟป่า
- (5) การบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง

2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

2.1 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาหัตถกรรม ด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
- (2) เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด และ OTOP เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
2. จำนวนผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์เข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้น	จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ต่อปี
3. ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น	50 รายต่อปี

4.ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมขนส่งและ Logistics รองรับการค้าขายตัวของอุตสาหกรรม การค้าและลงทุน	1 แผนงานต่อปี
---	---------------

2.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การวิจัยพัฒนา (R&D) ออกแบบผลิตภัณฑ์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (2) เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการและฝีมือแรงงาน
- (3) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)

3.1 วัตถุประสงค์ : พัฒนาการเกษตรให้มาตรฐานปลอดภัยและมูลค่าเพิ่มสูง

3.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 10 ต่อปี
2.ลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร	ร้อยละ 5 ต่อปี
3.สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 20 ต่อปี
4.สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5 ต่อปี
5.เตรียมการเข้าสู่เกษตรอินทรีย์ (PGS) เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5 ต่อปี

3.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การวิจัยพัฒนา (R&D) ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและบุคลากร
- (2) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต
- (3) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

4.1 วัตถุประสงค์ พัฒนาลำพูนสู่เมืองมรดกวัฒนธรรมล้านนา และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
2.นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2 ต่อปี
3.ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2 ต่อปี

4.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (2) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้วัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (3) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- (4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการอำนวยความสะดวก
- (5) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกฯ รองรับการท่องเที่ยว
- (6) การพัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์

5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

5.1. วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัดลำพูนอย่างเท่าเทียม

5.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง	ลดลงร้อยละ 3 ต่อปี
2. ร้อยละของคดีอาชญากรรมที่ลดลง	ลดลงร้อยละ 1 ต่อปี
3. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนเข้มแข็งต้นแบบ	เพิ่มขึ้น 8 แห่งต่อปี

5.3 แนวทางการพัฒนา :

- 1) การยกระดับคุณภาพชีวิตและพัฒนาอาชีพ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาศักยภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย
- 3) การขับเคลื่อนสู่เมืองน่าอยู่

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัดภาคเหนือตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) (บทเฉพาะกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒)	แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ฉบับปรับปรุง)	เชิงกลยุทธ์ของภาพ ปรับแก้ใหม่
เป้าหมายการพัฒนา	เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง	เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง	-
ตัวชี้วัดความสำเร็จ ตามเป้าหมาย การพัฒนา	๑. ส่งเสริมยกระดับและพัฒนา กิจกรรมด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์ ๒. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรด้วย มาตรฐานปลอดภัย ๓. สร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยว บนฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน	1.ผลิตสินค้ามวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี 2.หมู่บ้าน/ชุมชนมีการจัดการขยะ มูลฝอยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี	กำหนดค่าเป้าหมาย ให้สามารถวัดได้ และเป็นรูปธรรม
ประเด็นการพัฒนา	1. เมืองวิถีคน นวัตกรรม สร้างสรรค์ 2. เมืองเกษตรสีเขียว 3. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการ ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ วัฒนธรรม ๔. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต 5. เมืองนิเวศน์	1. เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2. เมืองวิถีคน นวัตกรรม สร้างสรรค์ 3. เมืองเกษตรสีเขียว ๔. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการ ท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ วัฒนธรรม 5. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต	-เรื่องสำคัญ ความเท่าเทียมของ ประเด็นการพัฒนา และให้เชื่อมโยง เพื่อให้สอดคล้องกับ ทิศทางที่จังหวัด มุ่งเน้นความวาระ สำคัญของจังหวัด -แก้ไขข้อจาก เมืองนิเวศน์ เป็น เมืองที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

➤ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน “ลำพูน : เมืองทุนทางวัฒนธรรมชุมชนโลก”

พันธกิจ “ลำพูน” “เมืองแห่งความรุ่งเรือง ร่มเย็น เป็นสุข”

1. พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ 3 ด้าน อุตสาหกรรม เกษตร วัฒนธรรม ให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับ
สากล โดยแนวคิดความยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ
3. พัฒนาเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัด

1. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ 3 ด้าน อุตสาหกรรม เกษตร วัฒนธรรม ให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับ
สากล โดยแนวคิดความยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2. พัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

3. พัฒนาผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

2. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. สินค้าและบริการในพื้นที่จังหวัดลำพูนมีมาตรฐานสากล
2. การพัฒนาเชิงพื้นที่บนรากฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ ให้จังหวัดลำพูนเป็นเมืองทุนทางวัฒนธรรมชุมชนโลก เน้นการต่อยอดและยั่งยืน
3. ความสมดุลของการพัฒนาผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมกลุ่มจังหวัด ที่มีมาตรฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ 3 ด้านอุตสาหกรรม เกษตร พัฒนธรรม ได้มาตรฐานสากล โดยแนวคิดความยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางในการพัฒนา

เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการในพื้นที่จังหวัดลำพูน ให้มีมาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ภายใต้แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นการกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าประสงค์

1. ยกระดับวิสาหกิจ และภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดลำพูนสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
2. ยกระดับการผลิตภาคการเกษตร มุ่งสู่เป้าหมายเกษตรอินทรีย์ ที่สามารถเทียบเคียงได้ในระดับสากล ภายใต้กระบวนการผลิตตามมาตรฐานสามารถระดับสากล
3. เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และมูลค่าสินค้าทางภูมิศาสตร์ให้แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนกลุ่มวิสาหกิจ ด้านการผลิตในพื้นที่จังหวัดสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนผลผลิตเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ ที่ผ่านการรับรองตามมาตรฐานระดับประเทศ	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนวิสาหกิจชุมชนของจังหวัด	ร้อยละ 20 ต่อปี

หมายเหตุ : จำนวนร้อยละให้คิดจากปี 2560 เป็นปีฐาน หากไม่มีให้ใช้ข้อมูลปี 2561 เป็นปีฐาน

กลยุทธ์

1. ยกระดับวิสาหกิจการผลิตในพื้นที่จังหวัดสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
 - 1.1 พัฒนาวิสาหกิจการผลิตให้ได้รับมาตรฐาน เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Town)
 - 1.2 พัฒนาวิสาหกิจการผลิตให้เข้าสู่มาตรฐานเมืองคาร์บอนต่ำ (Low Carbon City)
 - 1.3 ยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและมาตรฐานผู้ประกอบการระดับท้องถิ่น เพื่อรองรับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมสีเขียว
2. ส่งเสริมผู้ประกอบการภาคการเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (Organic standard)
 - 2.1 ยกระดับการผลิตภาคการเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
 - 2.2 ยกระดับภาคการเกษตรสู่ Smart Farming การจัดการฟาร์มอัจฉริยะ
3. พัฒนาลำพูนให้เป็นครัวโลก (World Kitchen) ด้านอาหารอินทรีย์ (Organic Food)
 - 3.1 กำหนดผลผลิต และกำหนดตัวชี้วัดทางภูมิศาสตร์ของสินค้าการเกษตรของจังหวัดลำพูน
 - 3.2 สร้างมูลค่าการตลาดในประเทศด้วยการตลาดเชิงรุก ในระดับโลกด้วยการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหารระดับโลก

4. ตั้งศูนย์พัฒนาและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงแนวคิด (Idea) และความเป็นไปได้ทางการค้า (Commercialized) ในการพัฒนาสินค้าและบริการไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เพื่อมุ่งกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

4.1 จัดกระบวนการพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาการออกแบบ/ผลิตสินค้า/บริการให้ได้มาตรฐานในระดับสากล

4.2 ส่งเสริมการพัฒนานักเรียน นักศึกษาในพื้นที่เพื่อเป็นนักคิด/ออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

4.3 การแสวงหาตลาดที่มีอยู่เดิมและตลาดใหม่ๆ ในระดับโลก

5. การสร้างตราสินค้าของลำพูน (Lamphun Branding) ให้แก่สินค้า/บริการ ของจังหวัด

5.1 ยกระดับคุณภาพของสินค้า/บริการ ของจังหวัดด้วยตราสินค้าของลำพูน (Lamphun Branding)

5.2 สร้างศูนย์ตรวจประเมิน และกิจกรรมการประกวดมาตรฐานสินค้าของจังหวัดทุกปี เพื่อการแข่งขันการพัฒนาคุณภาพของสินค้า/บริการ

5.3 ออกตัวชี้วัด มาตรฐาน และระดับ (classify) สินค้า/บริการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของตราสินค้า

5.4 จัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ตราสินค้าของลำพูน (Lamphun Branding) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคูณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานคุณค่าแห่งวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่น และความยั่งยืนเชิงนิเวศ

แนวทางในการพัฒนา

เพื่อพัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ ภายใต้แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่ทุกระดับ ภายใต้หลักการบริหารจัดการที่ดี

2. เพื่อสนับสนุนสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล

3. เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

4. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพดี

5. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

6. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชน

7. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่

8. เพื่อสนับสนุนการสืบสานภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

9. เร่งจัดการองค์ความรู้ด้านทุนทางปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อนำมาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจ

สร้างสรรค์

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย
จำนวนกลุ่มชุมชนที่มีความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเมือง/ชุมชน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 กลุ่มต่อปี
จำนวนประชาชนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
จำนวนอุบัติเหตุและอาชญากรรมในพื้นที่	ลดลงร้อยละ 10 ต่อปี
จำนวนประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพดี	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
จำนวนเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
ระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะและน้ำเสียในชุมชน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ระดับความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่น

จำนวนกิจกรรมการสืบสานภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
จำนวนองค์ความรู้ด้านทุนทางปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สามารถนำมาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี

หมายเหตุ : จำนวนร้อยละให้คิดจากปี 2560 เป็นปีฐาน หากไม่มีให้ใช้ข้อมูลปี 2561 เป็นปีฐาน

กลยุทธ์

1. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองของภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่ทุกระดับ ภายใต้หลักการ บริหาร จัดการที่ดี

- 1.1 สนับสนุนให้หน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่ทุกระดับ
- 1.2 สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนให้เป็นนักจัดการความรู้และข้อมูล ในเชิงพื้นที่
- 1.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกลไกการแก้ปัญหาและการพัฒนา ในเชิงพื้นที่ด้วยเครือข่ายภาคประชาสังคม

2. สนับสนุนสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล

- 2.1 ยกระดับการเรียนการสอนในการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นการจัดการเรียนการสอนเพิ่มอีก 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน)
- 2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับนานาชาติ
- 2.3 สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของทุกช่วงวัย
- 2.4 การพัฒนาทักษะเฉพาะด้านที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
- 2.5 การพัฒนาบุคลากรด้านอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

3. เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

- 3.1 ติดตั้ง Smart CCTV ในทุกชุมชนสำคัญเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม
- 3.2 สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

4. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพดี

- 4.1 ส่งเสริมสุขภาพในเชิงป้องกันในระดับชุมชน
- 4.2 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินทางด้านอุบัติเหตุ และด้านสาธารณสุขและด้านสาธารณสุขชุมชน
- 4.3 เร่งยกระดับขีดความสามารถของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพอย่างบูรณาการ
- 4.4 ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน

5. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

- 5.1 ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้อยู่ในขั้นพื้นฐาน
- 5.2 การสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้ ประสบการณ์ของผู้สูงอายุเพื่อเป็นทุนทางสังคม
- 5.3 ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
- 5.4 ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ
- 5.5 ส่งเสริมสุขภาพและการดูแลรักษาตัวของผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในระดับครัวเรือน

6. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชน

- 6.1 เร่งการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชน
- 6.2 สร้างชุมชนต้นแบบในการจัดการขยะและน้ำเสียในระดับชุมชน

7. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาหมอกควันในพื้นที่

- 7.1 เร่งสร้างความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ในการจัดการหมอกควัน/ไฟป่า ให้กับกลุ่มเป้าหมายหลัก
- 7.2 เพิ่มประสิทธิภาพของอุปกรณ์เครื่องมือและบุคลากรในพื้นที่ในการดับไฟป่า
- 7.3 ติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เสี่ยง เพื่อเป็นข้อมูลเปิดสำหรับการวางแผนและการ

ตัดสินใจของประชาชน

8. สนับสนุนการสืบสานภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 8.1 อนุรักษ์และฟื้นฟู วิถีชีวิตและวัฒนธรรมเดิม ของท้องถิ่น
 - 8.2 สืบสานความยั่งยืนให้กับเยาวชนและชุมชน
9. การจัดการองค์ความรู้ด้านทุนทางปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อนำมาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 - 9.1 สืบสานและต่อยอดในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย เศรษฐกิจสร้างสรรค์
 - 9.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงนิเวศน์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

แนวทางในการพัฒนา

เพื่อให้จังหวัดลำพูนมีผังเมืองและโครงการพื้นฐานเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ที่มีมาตรฐานสูงเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต ลดต้นทุนค่าครองชีพ ลดต้นทุนการขนส่ง เน้นการผลิตภาคทางเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด

เป้าประสงค์

1. เพื่อการพัฒนาผังเมืองรวมและโครงสร้างพื้นฐานอย่างบูรณาการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในระยะยาว
2. เพื่อการพัฒนาเขตพื้นที่เมืองเก่าย่านวัฒนธรรมของชุมชนต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเป็นเมืองแห่งทุนทางวัฒนธรรมชุมชนโลก
3. เพื่อพัฒนาระบบขนส่งมวลชนระดับจังหวัดเพื่อเชื่อมต่อการเดินทางของประชาชน
4. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
5. เพื่อพัฒนาเมืองตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's)¹

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย
ระดับความสำเร็จของการจัดทำผังเมืองรวมและโครงสร้างพื้นฐานที่บูรณาการความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในระยะยาว	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเขตพื้นที่เฉพาะในย่านวัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเป็นเมืองแห่งทุนทางวัฒนธรรมชุมชนโลก	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ร้อยละของเส้นทางของระบบขนส่งมวลชนระดับจังหวัดที่ครอบคลุมเส้นทาง การเดินทางของประชาชน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ระดับความพึงพอใจในการจัดระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ	เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเมืองตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's) ¹	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

หมายเหตุ : จำนวนร้อยละให้คิดจากปี 2560 เป็นปีฐาน หากไม่มีให้ใช้ข้อมูลปี 2561 เป็นปีฐาน

กลยุทธ์

1. การพัฒนาผังเมืองรวมและโครงสร้างพื้นฐานอย่างบูรณาการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในระยะยาว
 - 1.1 บูรณาการแผนงานด้านผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานในเชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาเมืองในระยะยาว
 - 1.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการบริหารจัดการเมือง ยุค 4.0 ในการบริหารจัดการและ พัฒนาจังหวัดด้วยข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเข้าถึงง่าย
2. การพัฒนาเขตพื้นที่เฉพาะย่านวัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรมชุมชนโลก
 - 2.1 เร่งการออกข้อตกลงชุมชนในการเป็นพื้นที่เฉพาะในย่านวัฒนธรรมของชุมชน
 - 2.2 ออกข้อบัญญัติด้านการควบคุมอาคารและการใช้พื้นที่เฉพาะในชุมชนที่กำหนด
 - 2.3 ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่คนในชุมชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่เฉพาะในย่านวัฒนธรรม
 - 2.4 สนับสนุนกิจกรรมการสืบทอดภูมิปัญญาในพื้นที่ย่านวัฒนธรรมของชุมชน
3. พัฒนาระบบขนส่งมวลชนระดับจังหวัดเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางของประชาชน
 - 3.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่งมวลชนทั้งจังหวัดที่ตอบโจทย์การพัฒนาจังหวัด
 - 3.2 มุ่งลดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการเดินทางของประชาชน
 - 3.3 มุ่งลดปริมาณการใช้น้ำมันพาหนะส่วนบุคคล เพื่อลดปัญหาจราจร

4. พัฒนาประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

- 4.1 พัฒนาการจัดการน้ำอย่างเพียงพอต่อความต้องการในการอุปโภค และบริโภคของประชาชนในพื้นที่
- 4.2 พัฒนาการจัดการน้ำและแหล่งน้ำให้เพียงพอในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
- 4.3 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมในเขตพื้นที่จังหวัด

5. พัฒนาเมืองตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's) ³

- 5.1 การสร้างฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อการพัฒนาเมืองและยกระดับการขับเคลื่อนเมืองสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's) โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติ
- 5.2 พัฒนาเมืองตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's) โดยใช้พันธมิตรและหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเมืองสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smaet City)

5.3 แสวงหาความร่วมมือจากเมือง Smart City ในระดับโลกที่มีบริบทที่ใกล้เคียงกันและเหมาะสมกับจังหวัดในการนำมาเป็นต้นแบบการพัฒนา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG's) 17 ข้อ ของสหประชาชาติ

- เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน
- เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียม
- เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ 6 การจัดการน้ำและสุขาภิบาล
- เป้าหมายที่ 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้
- เป้าหมายที่ 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน
- เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ 11 เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 12 แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- เป้าหมายที่ 14 การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล
- เป้าหมายที่ 15 การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก
- เป้าหมายที่ 16 สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก
- เป้าหมายที่ 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอสี จังหรัต์ลำพูน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอสี

1.วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอสี “เมืองแห่งวัฒนธรรม ความสุข และความพอเพียง”

2.พันธกิจ

1. การพัฒนาเพื่อเป็นเมืองแห่งการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถาน การสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุน จัดหาพื้นที่ทำระบบแก้มลิง ส่งเสริมการวางแผนด้านการเกษตร
3. การมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม ให้มีศักยภาพ ทั้งด้านการศึกษา สุขภาพร่างกายและจิตใจ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบและ มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. การมุ่งพัฒนาและส่งเสริมอาชีพชุมชน ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและหัตถกรรมที่มีคุณภาพและปลอดภัย การเสริมสร้างทักษะอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้การตลาดนำการผลิต
5. การส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยโดยภาคีให้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

3. เป้าประสงค์รวม

ส่งเสริม พัฒนาแหล่งน้ำต้นทุน เพื่อเชื่อมโยงการผลิตภาคการเกษตร พัฒนาด้านเศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยใช้วัฒนธรรมเป็นฐานในการพัฒนา เชื่อมโยงในทุกมิติ เพื่อนำไปสู่ เมืองแห่งวิถีวัฒนธรรมและเมืองแห่งความสุขบนความพอเพียง

4. การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาอำเภอ (Positioning)

1. เมืองแห่งลำใย
2. เมืองแห่งวิถีวัฒนธรรมล้านนา
3. เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

- กลยุทธ์**
1. การพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีความสมบูรณ์
 2. การจัดทำแผนงาน/โครงการรองรับการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบูรณาการด้านการบริหารจัดการแหล่งน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ การจัดโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

- กลยุทธ์**
1. การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงและสนองตอบต่อความต้องการระดับพื้นที่
 2. การวางระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ตัวชี้วัด ร้อยละของแผนงานด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างสรรค์สังคม คุณภาพชีวิต ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ สังคมมีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุข

- กลยุทธ์**
1. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม
 2. การสร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชนและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข
 3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
 4. การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพด้านการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตัวชี้วัด ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งให้ครัวเรือน ชุมชน และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ การเป็นเมืองท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมเชิงอนุรักษ์

- กลยุทธ์**
1. การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
 2. การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 3. การปรับปรุงภูมิทัศน์และระบบสาธารณูปโภครองรับการท่องเที่ยว
 4. การประชาสัมพันธ์เชิงรุก

ตัวชี้วัด ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงมาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

- กลยุทธ์**
1. การเสริมสร้างความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 2. การกำหนดมาตรการควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม
 3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนบูรณาการด้านการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการและการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการและการเพิ่มผลิตภัณ์ การเกษตรและตัดอุตสาหกรรม

- กลยุทธ์**
- 1.การส่งเสริมการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานและสามารถแข่งขันได้
 - 2.การพัฒนาาระบบขนส่งสินค้าการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ
 - 3.การจัดตั้งตลาดกลางสินค้าขายส่งสินค้าภาคการเกษตร
- ตัวชี้วัด** ร้อยละของกลุ่มผู้ผลิตที่ได้รับการพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และประชาชนอยู่ร่วมกันอย่าง

มีความสุข

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ หมู่บ้าน/ชุมชน มีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

- กลยุทธ์**
- 1.การเสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 2.การสร้างความเข้าใจและจิตสำนึกในการปฏิบัติตามกฎหมายที่สรวรมของสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
 - 3.การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและการจัดระเบียบสังคม
 - 4.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ทรัพย์สิน

ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัด ร้อยละของแผนงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยที่สามารถดำเนินการได้บรรลุผล สำเร็จ

ตามเป้าหมาย

2.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

“เมืองเกษตรกรรม คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง”

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์

- 1.เมืองเกษตรกรรม
- 2.เศรษฐกิจพอเพียง
- 3.คุณภาพชีวิต
- 4.นำหลักคุณธรรมมาใช้ในชีวิตประจำวัน

พันธกิจการพัฒนา

พันธกิจที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

พันธกิจที่ 2 การเสริมและสร้างพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิตสุภาพอนามัยที่ดี สนับสนุนพัฒนาประชาธิปไตย มีศักยภาพผู้นำมีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

พันธกิจที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มผลผลิตการยกระดับคุณภาพผลผลิต การลงทุน การจัดทำหน่วย และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนอย่างยั่งยืน

พันธกิจที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

พันธกิจที่ 5 การสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้และยกระดับการจัดการศึกษาทุกระบบและการเล่นกีฬาของประชาชนในเขตเทศบาลให้สูงขึ้นและทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ

พันธกิจที่ 6 ส่งเสริมทางด้านศาสนา การพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจที่ 7 การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานและการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

พันธกิจที่ 8 การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นมีธรรมาภิบาล จัดโครงสร้างองค์กรให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า โปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาด้านสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

2.3 เป้าประสงค์

1. โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีมาตรฐานตอบสนองความต้องการของประชาชนและเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
2. ประชาชนได้มีน้ำใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
3. ส่งเสริมสร้างพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิตสุขอนามัยที่ดี
4. สังคมมีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
5. หมู่บ้าน/ชุมชน มีคุณภาพชีวิตสังคมความสงบเรียบร้อยประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of life) ที่ดีของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย
6. ประชาชนมีอาชีพรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
7. เพิ่มศักยภาพและมูลค่าผลผลิตของสินค้าทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรปลอดภัย
8. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยว
9. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ
10. เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และมีการพัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วม
11. แหล่งมรดกทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ
12. ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรงมีระบบสร้างเสริมสุขภาพที่เข้มแข็ง ประชาชนห่างไกลจากโรค
13. การบริหารจัดการขยะในชุมชนเทศบาลตำบลแม่ตืน มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ
14. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลตำบลแม่ตืนและมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล
15. การบริหารภาครัฐเป็นไปอย่างมีอย่างมีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

พันธกิจ

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีมาตรฐานตอบสนองความต้องการของประชาชนและเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์ที่ 2 ประชาชนได้มีน้ำใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ประชาชนสามารถเดินทางได้สะดวกเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
2. จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ขรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กลยุทธ์/และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.1 ปรับปรุงและพัฒนาการใช้ที่ดินสาธารณะ	มีการปรับปรุงและพัฒนาการใช้ที่ดินสาธารณะเพิ่มขึ้น
1.2 ปรับปรุงและพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน สะพาน ทางเท้า รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ	สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ถนน สะพาน ทางเท้า รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ได้รับการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น ไม่น้อยกว่าปีละ 3 โครงการ
1.3 ปรับปรุงและพัฒนาระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์และระบบการจราจร	ร้อยละ 80 ของครัวเรือนได้รับการปรับปรุงและพัฒนาระบบไฟฟ้า ประปา อย่างทั่วถึงเพิ่มขึ้น
1.4 ปรับปรุงพัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำ	แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรได้รับการพัฒนาและมีจำนวนเพิ่มขึ้น
1.5 จัดทำและวางระบบผังเมือง	ระบบผังเมืองได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันรองรับการขยายตัวในอนาคต

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กองช่าง (แผนงานคณะชุมชน บริหารงานทั่วไป)

กรรมเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

แผนเศรษฐกิจ ฉบับ 12

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แผนพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

จังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ 3 ด้านอุตสาหกรรม เกษตร วัฒนธรรม ได้มาตรฐานสากล โดยแนวคิดความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

พันธกิจ

การเสริมและสร้างพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิต สุขอนามัยที่ดี สนับสนุนพัฒนาประชาธิปไตย มีศักยภาพผู้นำที่มีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 ส่งเสริมสร้างพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิต สุขอนามัยที่ดี

เป้าประสงค์ที่ 2 สังคมมีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

เป้าประสงค์ที่ 3 หมู่บ้าน/ชุมชน มีคุณภาพชีวิตสังคมความสงบเรียบร้อยประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข พัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of life) ที่ดีของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
1.หมู่บ้าน/ชุมชน มีคุณภาพชีวิตสังคมความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข พัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of life) ที่ดีของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย	1.ประชาชนได้รับการพัฒนาอาชีพและอุตสาหกรรมในครัวเรือนเพิ่มขึ้น 2.ประชาชนที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานแก่กลุ่มอาชีพ 3.ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพชีวิตทั้ง 4 ด้าน 4.ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและส่งเสริมประชาธิปไตยเพิ่มมากขึ้น 5.ประชาชนและบุคลากรในองค์กรท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม 6.หมู่บ้าน/ชุมชน มีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเพิ่มขึ้น 7.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและอุตสาหกรรมในครัวเรือนแก่ประชาชน	ประชาชนได้รับการพัฒนาอาชีพและอุตสาหกรรมในครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น
2.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานแก่กลุ่มอาชีพกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร	ประชาชนได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานเพิ่มมากขึ้น
3.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	ประชาชนมีความสุขต่อคุณภาพชีวิตทั้ง 4 ด้าน
4.ส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น	การส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
5.ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรทางสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน	ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาองค์กรทางสังคมและชุมชน
6.เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชนและบุคลากรขององค์กรในท้องถิ่น	ประชาชนและบุคลากรในองค์กรที่ได้รับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
7.รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	หมู่บ้าน/ชุมชน มีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเพิ่มขึ้น
8. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชน	การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด/กองสวัสดิการ/งานป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์บริการสาธารณสุขส่วนท้องถิ่น

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
แผนเศรษฐกิจ ฉบับ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
แผนพัฒนาภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ
แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวมมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
จังหวัดลำพูน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)
องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการท่องเที่ยว

พันธกิจ

การส่งเสริมและพัฒนาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มผลผลิต การยกระดับคุณภาพผลผลิต การลงทุน การจัดทำนาย และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
1. ประชาชนมีอาชีพรายได้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น 2. เพิ่ม ศักยภาพ และ มูลค่า ผลผลิต ของ สินค้า ทั้งภาคอุตสาหกรรมและเกษตรปลอดภัย 3. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยว	1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นคุณภาพชีวิตดีขึ้น 2. ด้านการเกษตรสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้น 3. จัดสร้างตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร จำนวน 1 แห่ง 4. จำนวนโครงการและสถานที่ท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น 5. ด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการท่องเที่ยว บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1 ส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละ 80 ของประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวนเกษตรกรและประชาชนที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจมาใช้
2 ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร	ร้อยละ 70 ของประชาชนได้รับการพัฒนาด้านการเกษตร จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรอินทรีย์และปลอดภัย
3 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว	มีการส่งเสริมโครงการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 1 แห่ง

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด/กองสวัสดิการ/กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
แผนเศรษฐกิจ ฉบับ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- แผนพัฒนาภาคเหนือ** ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
- แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ** ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- จังหวัดลำพูน** ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ 3 เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)
- ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านที่ 4 เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ 3 ด้านอุตสาหกรรม เกษตร วัฒนธรรม ได้มาตรฐานสากล โดยแนวคิดความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านที่ 4 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ร้อยละของประชาชนต่อการสนับสนุนส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 2. จำนวนเครือข่ายที่ดูแลเฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีเพิ่มขึ้น
 3. จำนวนกิจกรรมและงบประมาณด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
 4. ประชาชนมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้น
 5. ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
 6. มีแหล่งน้ำ (ผายชะลอน้ำ) ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และประชาชนสร้างรายได้จากการทำเกษตร
- กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
4.1 สร้างองค์ความรู้และจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนมีความรู้และจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น
4.2 สร้างเครือข่าย ดูแล เฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวน 2 เครือข่าย ที่ดูแลเฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4.3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนกิจกรรม/งบประมาณมีเพิ่มมากขึ้น แหล่งน้ำมีจำนวนเพิ่มขึ้น
4.4 บริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	ประชาชนมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ประชาชน/ครัวเรือน เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการขยะ 100 %
4.5 การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ	ประชาชนพึงพอใจมากต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ มีแหล่งน้ำในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นและ

	ประชาชนสามารถสร้างรายได้จากการทำเกษตร
--	---------------------------------------

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม/กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
แผนเศรษฐกิจ ฉบับ 12	ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
แผนพัฒนาภาคเหนือ	ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน
แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ	ประเด็นการพัฒนาที่ 5 บริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
จังหวัดลำพูน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City) ยุทธศาสตร์ที่ 3 เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)
องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านที่ 5 ด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

พันธกิจ

การสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้และยกระดับการจัดการศึกษาทุกระบบและการเล่นกีฬาของประชาชนในเขตเทศบาลให้สูงขึ้น และทั่วถึงอย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และมีการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- 1.ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการศึกษา
- 2.จำนวนครั้งของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
- 3.จำนวนโครงการที่ให้การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 4.ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการส่งเสริมการกีฬา
- 5.มีโรงเรียนสังกัดเทศบาลฯ เพิ่มขึ้น 1 แห่ง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
5.1 ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเสมอภาค	ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา
5.2 พัฒนาบุคลากร ปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษาในท้องถิ่น	บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาศักยภาพ 2 ครั้งต่อปี/คน
5.3 ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	8 โครงการ
5.4 ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการในท้องถิ่น	ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการกีฬาและมีสุขภาพแข็งแรงเพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสและศรัทธาเสมอภาคทางสังคม

แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม

แผนพัฒนาภาคเหนือ -

แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวมมุ่งเน้น
 เปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

จังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์ที่ 4 เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม
 (Cultural Experience Destination)
 ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทาง
 วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

พันธกิจ

ส่งเสริมทางด้านศาสนา การพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 แหล่งมรดกทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการฟื้นฟูอย่าง

เป็นระบบ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- 1.จำนวนโครงการที่ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา อนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะสถานที่สำคัญ
- 2.จำนวนโครงการที่สืบสานอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
6.1 ส่งเสริมด้านการศาสนาและการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะสถานที่สำคัญทางศาสนา	ด้านการศาสนาและการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะสถานที่สำคัญทางศาสนา ได้รับการส่งเสริม ไม่น้อยกว่า 5 โครงการ/ปี
6.2 สืบสานอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	สืบสานอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า 12 โครงการ/ปี

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
 ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพสามารถสร้างอย่าง
 ยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพ
 สูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ -

จังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์ที่ 4 เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม
 (Cultural Experience Destination)

องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทาง
 วัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 ด้านสาธารณสุข

พันธกิจ

การส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการบริการขั้นพื้นฐานและการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัยสมบูรณ์ แข็งแรงมีระบบสร้างเสริมสุขภาพที่เข้มแข็ง ประชาชนห่างไกลจากโรค

เป้าประสงค์ที่ 2 การบริหารจัดการขยะในชุมชนเทศบาลตำบลแม่ตื่น มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง
2. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาสาธารณสุข
3. จำนวนครั้งของบุคลากรทางการสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนา
4. ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรท้องถิ่น
5. ประชาชนสุขภาพแข็งแรง มีพลานามัยที่สมบูรณ์ เพิ่มขึ้น
6. ประชาชนมีความพึงพอใจมากต่อสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
7.1 สร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชน	ประชาชนมีความพึงพอใจมากต่อการมีสุขภาพ พลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง
7.2 ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณสุขและระบบบริการสาธารณสุข	4 โครงการ
7.3 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการสาธารณสุข	2 ครั้งต่อปี/คน
7.4 ส่งเสริมและพัฒนาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพรท้องถิ่น	ร้อยละ 80 ของประชาชนที่มีความรู้การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
7.5 ป้องกันและควบคุมโรคระบาด	ประชาชนมีความพึงพอใจมากต่อสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง ประชาชนสุขภาพแข็งแรง มีพลานามัยที่สมบูรณ์เพิ่มขึ้น

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

แผนเศรษฐกิจ ฉบับ 12

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แผนพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคูณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

แผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

จังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างด้านการเมือง-การบริหาร

พันธกิจ

การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น มีธรรมาภิบาล จัดโครงสร้างองค์กรให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า โปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ที่ 1 ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับเทศบาลตำบลแม่ต๋อนและมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล
ตัวชี้วัดระดับเป้าหมาย

- 1.ระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการประชาชนเพิ่มสูงขึ้น
- 2.จำนวนครั้งของบุคลากรในองค์กรที่ได้รับการพัฒนา
- 3.ระดับความพึงพอใจของบุคลากรต่อเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์และสถานที่ปฏิบัติงาน
- 4.ระบบแผนที่ภาษีและทรัพย์สินได้รับการพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน
- 5.จำนวนโครงการที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับองค์กรและงานรัฐพิธีสำคัญ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
8.1 พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ประชาชนมีความพึงพอใจมากต่อการให้บริการ
8.2 พัฒนาและเพิ่มศักยภาพบุคลากรในองค์กร	จำนวน 2 ครั้งต่อปี/คน
8.3 ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์และสถานที่ปฏิบัติงาน	บุคลากรมีความพึงพอใจมากต่อเครื่องมือเครื่องใช้วัสดุอุปกรณ์และสถานที่ปฏิบัติงาน
8.4 ปรับปรุงและพัฒนารายได้ของท้องถิ่น	ระบบแผนที่ภาษีและทรัพย์สินเป็นปัจจุบัน
8.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับองค์กรและงานรัฐพิธีสำคัญ	จำนวน 7 โครงการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

ทุกส่วนราชการ

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนเศรษฐกิจ ฉบับ 12

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แผนพัฒนาภาคเหนือ

-

จังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

องค์การปกครองในเขตจังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
2. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตสุขอนามัยและจัดสถานที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสและเพื่อส่งเสริม/สนับสนุนและพัฒนาประชาธิปไตย รวมกลุ่มสร้างเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยและเตรียมความพร้อมให้กับชุมชน
3. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาประชาชนให้มีการประกอบอาชีพและมีรายได้ที่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพซึ่งสามารถผลิตและเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมและพัฒนาด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการพัฒนาด้านการเกษตร สร้างและพัฒนาระบบเครือข่ายการตลาดจัดตั้งตลาดกลาง และศูนย์จำหน่ายสินค้ารวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ในเขตให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
4. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการศึกษ การกีฬาและนันทนาการ
6. เพื่อทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและการธำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพื้นที่
7. เพื่อให้การบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์
8. เพื่อให้เทศบาลตำบลแม่ตื่น มีการบริหารจัดการที่ดี มีธรรมาภิบาล บุคลากรที่มีคุณภาพ และให้บริการตรงตามความต้องการของประชาชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลแม่ตื่น

เทศบาลตำบลแม่ตื่น มีจุดเด่นและจุดแข็ง ดังนี้

1. มีการเกษตรที่เป็นฐานหลักที่สามารถรองรับวิกฤตเศรษฐกิจได้ เป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ
2. มีภูมิประเทศและอากาศรวมทั้งสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำเกษตร
3. มีโครงการคมนาคมขนส่ง สามารถติดต่อได้ตลอดพื้นที่ทั้งจังหวัด มีถนนสายหลักตัดผ่าน
4. มีสินค้าพื้นเมืองของชุมชนออกมาวางขาย ณ ตลาดสดบ้านแม่ตื่น (ตามวิถีชาวบ้าน) เช่น หน่อไม้ เห็ด ผักหวาน

เป็นต้น

ฉะนั้นด้วยสภาพพื้นที่ของเทศบาลตำบลแม่ตื่น ที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยที่เอื้อต่างๆ จึงเหมาะแก่การทำเกษตร เทศบาลตำบลแม่ตื่น จึงมีศักยภาพในด้านการเกษตร เพราะประชาชนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตที่ได้เพื่อจำหน่ายสร้างรายได้ แต่ต้องยกระดับราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรคำนึงถึงแหล่งทุน ที่มีวิถีบริหารจัดการทางการตลาดและกลไกตลาดซื้อขายส่งเสริมการขายกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โครงการอาหารกลางวัน และจึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลแม่ตื่น ให้สอดคล้องกับ “เมืองเกษตรกรรม คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง” ของเทศบาลตำบลแม่ตื่นต่อไป

2.8 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีความทันสมัย จริยธรรม วินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ
2. พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
3. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กลง การลดหย่อนค่าธรรมเนียมของสถานศึกษาขนาดเล็กลง การปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต
4. ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรฐานการควบคุมยาสูบและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ
5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกับกันระหว่างสถานพยาบาลคลังกำลังคนสุขภาพ
6. พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ
7. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรฐานการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริม สถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนา

1. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยแต่สามารถสร้างรายได้ของตัวเอง สับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง
2. การกระจายรายได้ให้ทั่วถึงทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ รัฐบาลควรให้บริการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบขนส่งผู้โดยสารในระดับลำดับจังหวัด ภาคและระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างพลังร่วมเข้มแข็งภาคีฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิ์ในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การรับองค์การการเงินของชุมชนในกำกับที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและกาออม และจัดตั้งโครงการการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่ายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิ์ในการจัดการทุนที่ดีและทรัพยากรภายในชุมชน

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้าน การคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงาน โครงการจัดการจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการวางต่องบประมาณรวม ระยะเวลา และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน ให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
2. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้างเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าปลีก เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทย โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานโดยยึดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สามารถตรวจคุณภาพสินค้าพัฒนาอุตสาหกรรมเสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุลและยั่งยืน
3. การแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมการผลิตและบริการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
6. การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
7. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
8. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ต่อ)

6.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกัน การทุจริตประพฤติมิชอบและ ธรรมภิบาลในสังคมไทย

แนวทางการพัฒนา

- 1.ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้ความสำคัญโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- 2.ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ. แต่สร้าง กลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินภาครัฐ สิ่งสำคัญ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมี ประสิทธิภาพ
- 3.เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการให้ บริการ สาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชน และภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้ มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตาม ความต้องการ
- 4.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชน ได้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- 5.ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และ ยุติธรรม
- 6.ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มี ความทันสมัย เป็นธรรมและสอดคล้องกับ ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

5.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างควมมั่นคง แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความ มั่งคั่ง และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1.การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบใน สังคมและสร้างรัฐสถาบันหลักของชาติ
- 2.การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อ เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ
- 3.การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความ มั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัย คุกคามข้ามชาติ
- 4.การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทาง ทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขต ทะเล
- 5.การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความ มั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

8.ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1.เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และเชิง สังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่ม เทคโนโลยีที่นำมาสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับ คุณภาพชีวิตของประชาชน
- 2.พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทาง เทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการที่มี บทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วม กิจานคติทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการ สร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการ จัดการธุรกิจที่ผสานงานการใช้เทคโนโลยีให้ แพ่งภายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย
- 3.พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม ด้าน บุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสาย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและ สอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพวิจัยให้มีความรู้ และความเข้าใจในเทคโนโลยี

7.ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนา

- 1.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนส่ง อาทิ พัฒนา ระบบรถไฟให้โครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่ง ของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทาง อากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ
- 2.การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนา ยุทธศาสตร์แม่ข่ายเพื่อเกิดจากโครงการด้านโครงสร้าง พื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสายขนส่ง 3.พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับ มาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่ ุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับ มาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า
- 4.พัฒนาต้นทางพลังงาน อาทิ จัดทำพลังงานให้เพียงพอและ สร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการ บริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและ พลังงานสะอาด
- 5.พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานขนาดของประเทศไทยให้ทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ ผลิตมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ
- 6.พัฒนาระบบกำกับดูแล อาทิ พัฒนาระบบกำกับดูแลให้ ครอบคลุมและทันสมัย และการบริหารจัดการการใช้น้ำ อย่างมีประสิทธิภาพและกักตุนน้ำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ต่อ)

9. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างเสริมมูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

2. การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดทำผังเมืองล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

3. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่ฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนา

1. ยกระดับความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

2. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคใต้แปซิฟิก GMS; ACMECS; IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

3. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

4. ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

5. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเหมาะสม

6. สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

7. เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

8. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ

แผนพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจ่ายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
2. พัฒนาคู่มืออุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพและกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ให้โอกาสภาคเกษตรธุรกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

1. เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานและวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งเชื่อมโยงพื้นที่ระบบหลักของประเทศไทยและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC
2. พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพียงุโลกให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษาธุรกิจดิจิทัล
3. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรที่มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล ฤดูระเบียบการค้าเป็นธุรกิจ ในธุรกิจระดับภูมิภาคและสากล รวมถึงเชื่อมโยงทางด้านการค้ารวมและมนุษยธรรมที่ถูกต้องมาเป็นช่องทางสินค้ารวมและสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply chain ของธุรกิจใหญ่ได้
4. พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ที่ได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการกักตุนสินค้า ร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากและจังหวัดเชียงใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาศูนย์การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัยเกษตรอินทรีย์ สหกรณ์การรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมีได้รณรงค์ลดการใช้สารเคมีที่มีอันตรายและค่าใช้ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิตสร้างพฤติกรรมการบริโภคและการบริโภคที่ปลอดภัย สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค
2. สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ
3. สนับสนุนการผลิตสิ่งานอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัตถุดิบใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทนสนับสนุนการผลิตและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่มูลค่า
4. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรที่ระบบส่งเสริมการวิจัย การผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลที่องค์กรตัดสินใจการผลิต แก่เกษตรกร เช่น การเชื่อมโยงพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า เพื่อให้เชื่อมโยงวิถีภาพและลดต้นทุนการผลิต
5. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบแต่ชีย่อยๆ เชื่อมโยงเพื่อให้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำจากเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรมแก่ที่อยู่อาศัยคนและน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

แผนพัฒนาภาคเหนือ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการจ้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างพอเพียง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยมีการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน
- พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการ บนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึงชั่งน้ำและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำพื้นที่ป่าจังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมไม่มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้ป่าแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าต้นน้ำ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ
- พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ
- แก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตากโดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

1. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และขอบเขตและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
3. เสริมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
4. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
5. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มศักยภาพทางการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัล
3. พัฒนาศูนย์บริการมนุษย์และเครือข่าย
4. พัฒนาและเชื่อมโยงนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์
5. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิต การจัดการและการค้า
6. พัฒนาระบบโลจิสติกส์
7. พัฒนาระบบการตลาดช่องทางการตลาดและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนากิจกรรมอินทรีย์เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
2. พัฒนาศูนย์สร้างและปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร
3. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
4. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคูณภาพและลดต้นทุน
5. ส่งเสริมการแปรรูปที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยเชื่อมโยงนวัตกรรมและเทคโนโลยี
6. พัฒนาระบบส่งเสริมระบบการบริหารจัดการสินค้า
7. ส่งเสริมการตลาดและสร้างการรับรู้สินค้าเกษตร
8. ส่งเสริมการบริโภค (Smart Consumer)

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาศูนย์สร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ส่งเสริมพัฒนาความพร้อมและศักยภาพคนและองค์ความรู้
3. สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน
4. ยกระดับด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้และมาตรฐาน
5. เสริมสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์
6. มุ่งสู่ศูนย์กลางด้านสุขภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 บริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ป้องกันควบคุม แก้ไขปัญหาเฉพาะวันไปมาอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
2. ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ
3. บริหารจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
4. บริหารจัดการสาธิตภายในพื้นที่เสี่ยงให้สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

จังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์ที่ 1. เมืองที่เป็นมิตรกับ:

สิ่งแวดล้อม (Green City)

แนวทางการพัฒนา

- (1) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- (2) การรักษาแหล่งฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพทางชีวภาพ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การจัดการสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนไฟฟ้า
- (5) การบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมืองที่คิด นวัตกรรม

สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

แนวทางการพัฒนา

- (1) ภาวิจัยพัฒนา (R&D) ออกแบบผลิตภัณฑ์ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (2) เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการและฝีมือแรงงาน
- (3) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและ
- เทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เมืองเกษตรสีเขียว (Green

Agriculture)

แนวทางการพัฒนา

- (1) ภาวิจัยพัฒนา (R&D) ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและบุคลากร
- (2) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต
- (3) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนา ระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เมืองจุดหมายปลายทาง

แห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์

วัฒนธรรม (Cultural Experience

Destination)

แนวทางการพัฒนา

- (1) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (2) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (3) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- (4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการอำนวยความสะดวก
- (5) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกที่รองรับการท่องเที่ยว
- (6) การพัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาสู่เมืองแห่ง

คุณภาพชีวิต (Quality of Life)

- 1) การยกระดับคุณภาพชีวิตและพัฒนาอาชีพ
- โครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2) การพัฒนาศักยภาพของประชาชนทุกกลุ่ม
- วัย
- 3) การขับเคลื่อนสู่เมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเศรษฐกิจบนศักยภาพ 3 ด้านอุตสาหกรรม เกษตร วัฒนธรรม ได้มาตรฐานสากล โดยแนวคิด ความยั่งยืน และมีมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

เพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการในพื้นที่จังหวัดลำพูน ให้มีมาตรฐานสากล แข่งขันได้ในระดับสากล ภายใต้แนวคิด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นการกระจายรายได้สู่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคูณภาพชีวิตและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความเป็นเจียงนิเวศ

แนวทางการพัฒนา

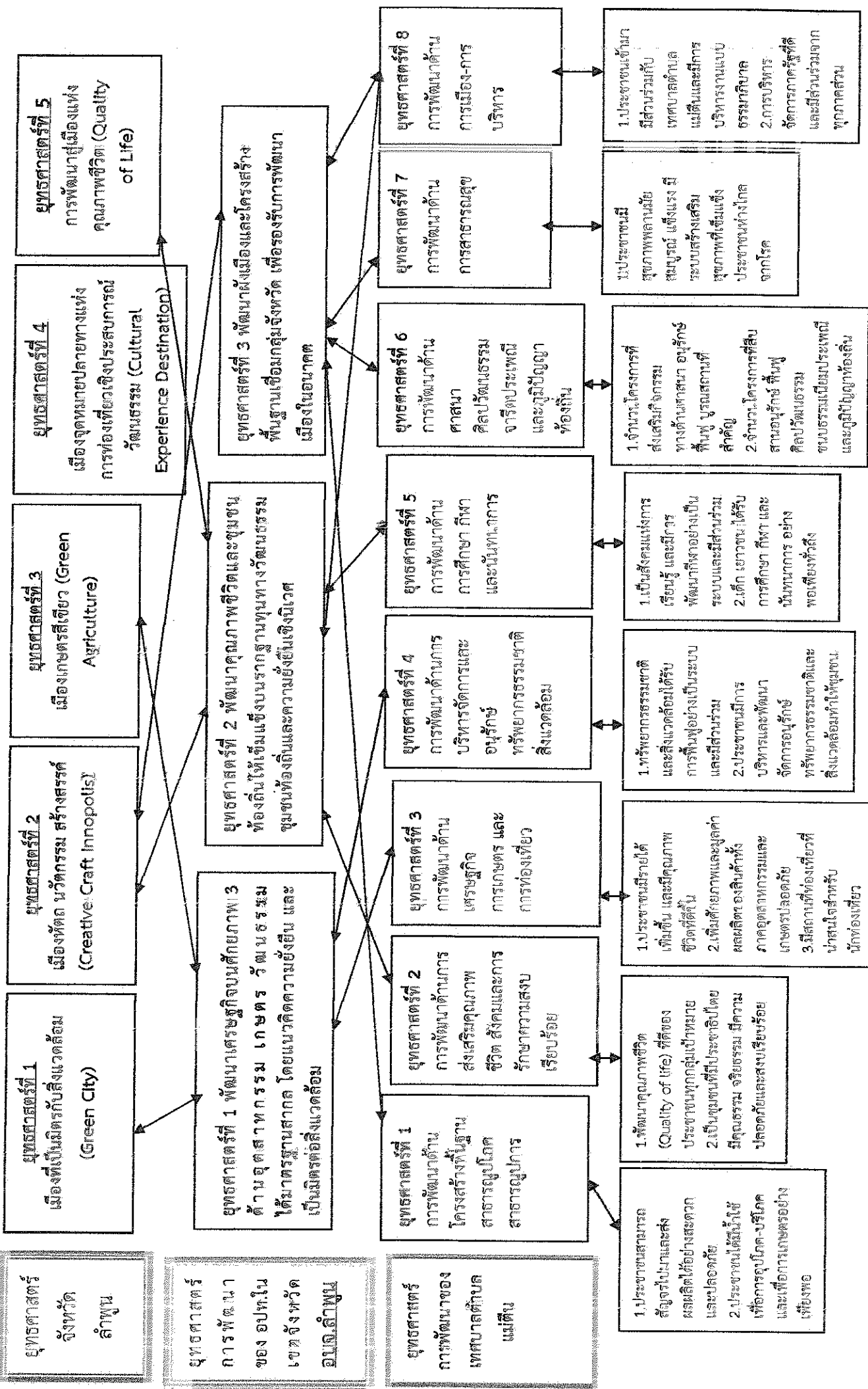
เพื่อพัฒนาเมืองและชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนรากฐานวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ ภายใต้แนวคิดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาฝั่งเมืองและเขตโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับการพัฒนาระบบเมืองในอนาคต

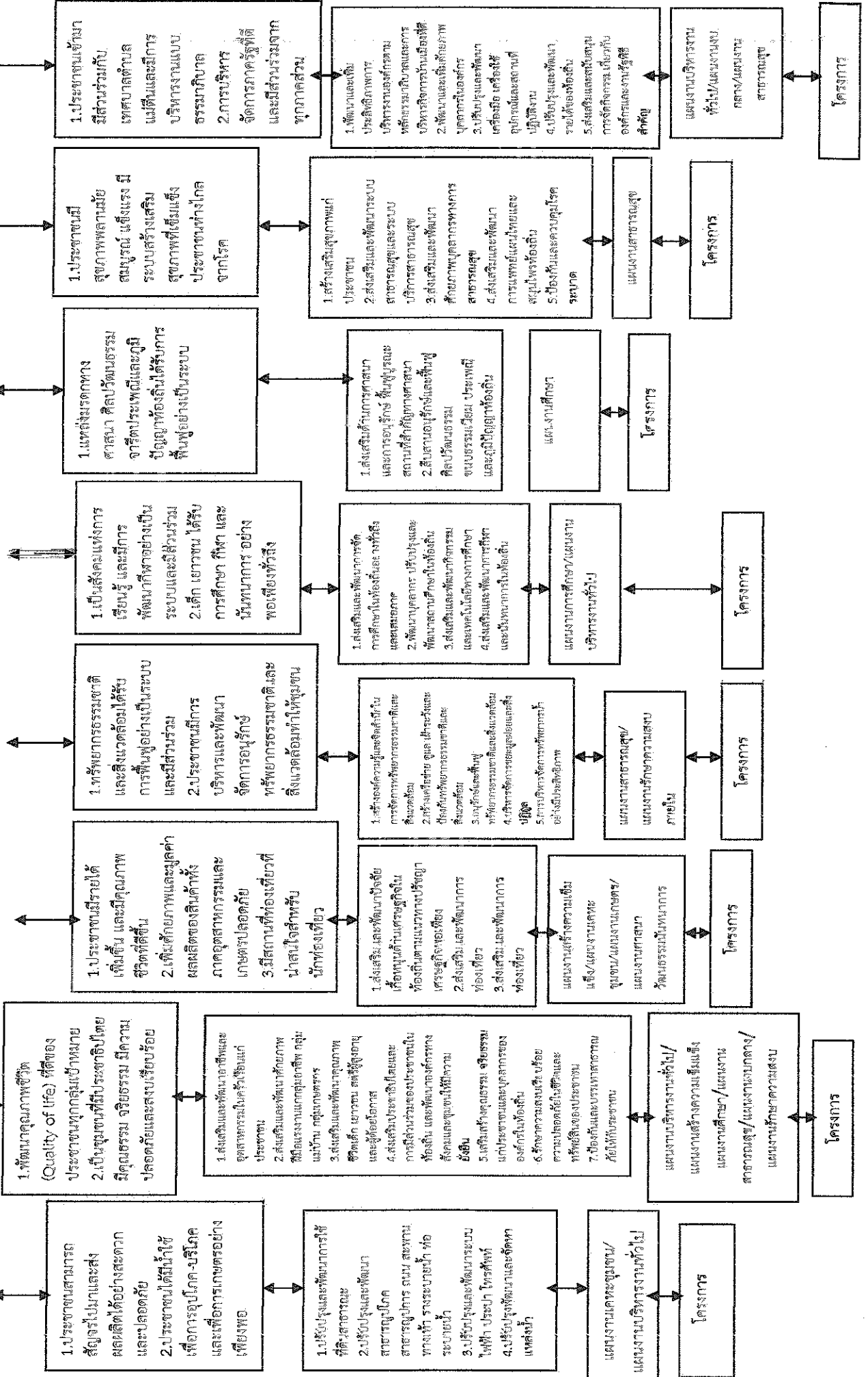
แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้จังหวัดลำพูนมีผังเมืองและโครงการพื้นฐานเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ที่มีมาตรฐานสูง เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต ลดต้นทุนการขนส่ง เน้นการผลิตภาคทางเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแม่ตื่น (ต่อ)

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแม่เติน (ต่อ)

3.การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้วิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis/Global และ Trend บัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จากการศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของตำบลแม่ตั้น ได้นำมากำหนดประเด็นเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลตำบลแม่ตั้น โดยอาศัยเทคนิค SWOT ANALYSIS การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) อันเป็นปัจจัยภายในหรือสภาวะแวดล้อมภายในตำบล (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat) อันเป็นปัจจัยภายนอกหรือสภาวะแวดล้อมภายนอก (External Factor) ซึ่งรายละเอียดดังนี้

1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-มีโครงสร้างพื้นฐานที่มีโครงข่ายการคมนาคมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 106 เป็นสายหลักและเชื่อมโยงกับทางรถยนต์กับจังหวัดลำพูนและจังหวัดใกล้เคียงทำให้สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้สะดวกรวดเร็ว	-ปัญหาการขยายการเชื่อมระหว่างภายในชุมชนกับถนนสายหลักมีความคับแคบไม่สามารถขยายได้เนื่องจากติดในเรื่องของกรรมสิทธิ์การใช้ที่ดิน
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล	-เป็นท้องถิ่นขนาดเล็กและสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น -โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการไม่เอื้อต่อการพัฒนา -มีการถ่ายโอนภารกิจงานมาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก

2.ด้านคุณภาพชีวิต ด้านสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-เป็นสังคมชนบทที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ซึ่งก่อให้เกิดเป็นความมั่งคั่งที่มีเอกลักษณ์ในความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น -ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	-ขาดการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต -ปัญหาในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น ปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน

โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-รัฐบาลและท้องถิ่นมีนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนและให้ความสำคัญต่อสวัสดิการของประชาชน	-มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากต่างถิ่นทำให้วิถีชีวิตวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป -ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลจำนวนน้อย

3.ด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการท่องเที่ยว

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-ภายในเขตเทศบาลตำบลแม่ตั้น เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่มีผลผลิตทางการเกษตรสำคัญ ได้แก่ ข้าว หอมแดง กระเทียม ลำไย ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นจำนวนมากเนื่องจากประชาชนร้อยละ 90 ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่เป็นหลัก -มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สวยงาม	-ปัจจัยทุนด้านเกษตรยังมีไม่เพียงพอ อาทิ แหล่งน้ำแหล่งทุนเครื่องจักรกลการเกษตรปุ๋ยเคมี -ภาคเกษตรกรรมขาดการรวมตัว ทำให้ไม่มีพลังต่อรองเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีความรู้และขาดโอกาสในการเพิ่มความรู้อั ทักษะความชำนาญ ทำให้ผลผลิตไม่ได้คุณภาพและปริมาณผลผลิตต่อไร่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน

-มีศูนย์จัดการศัตรูพืชของเทศบาลให้ความรู้เกี่ยวกับ เกษตร	-กลุ่มอาชีพของประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจใน ด้านการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการ -แหล่งท่องเที่ยวที่ยังขาดการพัฒนา
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-นโยบายในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ เกษตร และการท่องเที่ยว -มีตลาดกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายสินค้าทาง การเกษตร	-นโยบายในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อเชิงลบด้านเศรษฐกิจในการเพิ่มคู่แข่งทาง การตลาดสินค้าเกษตร -กลไกทางการตลาดด้านราคาที่ยังคงถูกกำหนดโดย พ่อค้าคนกลาง ทำให้เกษตรกรไม่มีอำนาจในการต่อรอง

4. ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-มีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากร ป่าไม้ แหล่งน้ำ ฝายชะลอน้ำ และแร่ธาตุซึ่งเอื้อต่อการ ทำเกษตร และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	-ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาด ความร่วมมืออย่างจริงจังจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-รัฐบาลได้ให้ความสำคัญด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ตลอดจนมีนโยบายที่ชัดเจนในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-ปัญหาทางด้านการเมือง ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือ อย่างจริงจังของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ไม่เป็นไป ตามที่กำหนดไว้ และการขาดจิตสำนึกร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในท้องถิ่น -ภัยธรรมชาติที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน

5. ด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ตั้งอยู่ในพื้นที่	-ด้านการศึกษาขาดบุคลากรหรือผู้บริหารที่เป็นมือ อาชีพในการบริหารจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐานและมี คุณภาพ -ขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการส่งเสริมด้าน การศึกษาและด้านการกีฬาอย่างทั่วถึง
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม /ปัญหา (Threats)
-พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและ ทั่วถึง	-ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลจํานวนน้อย ทำให้การ ผลักดันสนับสนุนภาคการศึกษาที่มีข้อจำกัด และเกิดความ ล่าช้า

6. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-มีความหลากหลายทางศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น -ชุมชนมีวัฒนธรรมประเพณีวิถีชีวิตและภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองและมีศาสนาเป็น เครื่องยึดเหนี่ยวใจ	-ขาดการสืบทอดประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่าง ต่อเนื่อง

โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-รัฐบาลสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ฟื้นฟู เผยแพร่และการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	-ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกจากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

7.ด้านการสาธารณสุข

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-มีสถานพยาบาล คือ สถานีอนามัยตำบลแม่ตืน ตั้งอยู่ในพื้นที่ มีห้อง X-Ray และ อุปกรณ์ที่ให้การรักษาคربถัน และเป็นสถานีอนามัยแห่งชาติที่สามารถใช้สิทธิ์เบิกจ่ายตรงได้	-ขาดการสนับสนุนแพทย์ประจำสถานีอนามัยตำบลแม่ตืน -งบประมาณในการดำเนินการมีจำนวนจำกัด
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-ขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อตั้งเป็นโรงพยาบาลกิ่งอำเภอ	-ปัญหาการเมืองส่งผลกระทบต่อการทำงานในด้านการสาธารณสุข

8.ด้านการเมือง-การบริหาร

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
-เทศบาลตำบลแม่ตืน มีพื้นที่รับผิดชอบ 66.30 ตร.กม. และมีชุมชน/หมู่บ้าน ตั้งอยู่ติดกันทำให้สะดวกต่อการวางแผนพัฒนา -เทศบาลตำบลแม่ตืนมีศักยภาพและความพร้อมทั้งบุคลากรและเทคโนโลยีในการพัฒนาระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถพัฒนาให้เป็นศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ -ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในการทำงาน โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุก ๆ ด้านพร้อมทั้งมีการดำเนินงานที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน -ไม่มีการแทรกแซงทางการเมือง	-งบประมาณมีน้อยและจำกัด ต่อการจัดการเทคโนโลยีซึ่งมีราคาสูง -ไม่มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นที่เป็นปัจจุบัน ขาดการพัฒนาอย่างจริงจัง ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมขาดเอกภาพ ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอีกทั้งทำให้สิ้นเปลืองทรัพยากรในการพัฒนาไปเป็นจำนวนมาก -ขาดความร่วมมือในการพัฒนาฐานข้อมูลและบูรณาการในการบริหารขององค์กร การขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงานรวมถึงการขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการดำเนินงานที่แท้จริงของบุคลากรภายในองค์กร -ในการดำเนินงานขององค์กรหรือหน่วยงานราชการยังขาดในเรื่องของกระบวนการตรวจสอบการดำเนินงานและความโปร่งใสจากภาคประชาชน รวมทั้งยังขาดในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง ขาดการจัดทำระบบฐานข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติ และข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ของจังหวัด
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม/ปัญหา (Threats)
-นโยบายในการกระจายอำนาจ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชุมชนท้องถิ่น สามารถดำเนินงานได้สะดวกรวดเร็วและมีอิสระในการบริหารมากยิ่งขึ้น	-ระเบียบปฏิบัติราชการส่งผลกระทบต่อความล่าช้าในการดำเนินงาน -การเปลี่ยนแปลงการเมืองอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงนโยบายการบริหาร รวมถึงการแทรกแซงทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อความขัดแย้งทางการเมืองภายในพื้นที่ -ขาดการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้แก่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง

	<p>-โครงการพัฒนาของภาครัฐไม่สามารถตอบโจทย์ปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด</p> <p>-นโยบาย แสวงห้งสิ่งส่งกร ทรล่ายโอนภารกิจมีมากจนเกินไป ทำให้มีการผลักภาระหน้าที่มาให้ท้องถิ่นและไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณตามจำนวนที่ผลึกมาให้</p>
--	--

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการประเมินสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลแม่ตื่น มีดังนี้

- ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

เทศบาลตำบลแม่ตื่นยังคงประสบกับปัญหา อาทิ เช่น ถนนเชื่อมระหว่างชุมชน สะพาน ท่อและระบายน้ำ เป็นต้น มีความไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการของชุมชน โดยที่เส้นทางคมนาคมภายในชุมชน และตรอกซอยต่าง ๆ มีความคับแคบทำให้การสัญจรไปมาไม่สะดวก อีกทั้งไม่สามารถขยายผิวการจราจรได้เนื่องจากชุมชนตั้งบ้านเรือนอยู่กันอย่างหนาแน่น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ด้านไฟฟ้าแสงสว่างตามตรอกซอย และจุดเชื่อมต่อสายสำคัญต่างๆ ยังมีไม่เพียงพอต่อความจำเป็นซึ่งสามารถสรุปปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปการของเทศบาลตำบลแม่ตื่นในภาพรวมได้ ดังนี้

- 1.1 ปัญหาถนนเชื่อมระหว่างชุมชนและภายในหมู่บ้านชำรุด ถนนลูกรังเป็นหลุมเป็นบ่อไม่สะดวกต่อการสัญจรของประชาชน
- 1.2 ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอ (ช่วงฤดูแล้ง)
- 1.3 ปัญหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างพื้นฐานมีไม่เพียงพอ
- 1.4 ปัญหาด้านไฟฟ้าไม่เพียงพอ
- 1.5 ปัญหาการใช้ที่ดินโดยเฉพาะการตั้งชุมชนและการขยายตัวของชุมชนไร้ทิศทางและขาดการวางผังเมืองที่ถูกต้องได้มาตรฐาน

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ประมาณร้อยละ 90 ของจำนวนประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำสวน โดยมีโครงสร้างการผลิตที่ขึ้นอยู่กับพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว กระเทียม หอมแดง และลำไย เป็นหลัก อย่างไรก็ตามรายได้ของเกษตรกรไม่มีความแน่นอนเนื่องจากราคาพืชผลทางการเกษตรมีความผันผวนไปตามปริมาณและราคาท้องตลาด รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยและของโลกทำให้ภาคการเกษตรยังคงประสบกับปัญหาภาวะหนี้สินอยู่เป็นจำนวนมาก ในด้านสวัสดิการสังคมต้องการส่งเสริมพัฒนาผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชน ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ให้มีคุณภาพชีวิต สุขอนามัยให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วตามแนวทางการพัฒนาประเทศโดยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแบบแผนรวมทั้งกระแสโลกาภิวัตน์จากภายนอกเข้าสู่ประเทศมีผลทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการพัฒนาและส่งเสริมประชาธิปไตยที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาชุมชนความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพที่แท้จริง และจากการพัฒนาผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ สาธารณภัยในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ภัยจากภัยแล้ง และที่สำคัญวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชนเปลี่ยนไปเป็นชุมชนเมืองซิมซับค่านิยมใหม่ ๆ ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แนบแน่นลดน้อยลงนำไปสู่ปัญหาทางสังคมเพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น ปัญหายาเสพติดที่ก่อผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของชุมชนในอนาคต เป็นต้น โดยในภาพรวมของปัญหาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย สามารถสรุปได้ดังนี้

- 2.1 ประชาชนในชุมชนบางส่วนยังมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพในขณะที่ค่าครองชีพขยับขึ้นตลอดเวลาตามภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ
- 2.2 ประชาชนไม่มีอาชีพรองรับนอกจากประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก
- 2.3 ขาดการดูแลเอาใจใส่และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชน

- 2.4 ขาดการสนับสนุนที่อยู่อาศัย ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากจน
- 2.5 ขาดการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรทางสังคมในการรวมกลุ่ม สร้างเครือข่ายการพัฒนาความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ
- 2.6 ขาดการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชนและบุคลากรขององค์กรในท้องถิ่น
- 2.7 ขาดการส่งเสริมประชาธิปไตยและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.8 ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในทางการเมืองการปกครอง และกฎหมาย
- 2.9 ปัญหาสาธารณสุขในท้องถิ่น เช่น อุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย ภัยจากภัยแล้ง
- 2.10 ขาดการส่งเสริมและรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3. ด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการท่องเที่ยว

อาชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมแต่ราคาสินค้าที่ผลิตราคาตกต่ำ ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบ จึงจำเป็นต้องส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาปัจจัยที่เกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการส่งเสริมการลงทุนและที่สำคัญต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่นได้ หากสรุปปัญหาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวโดยภาพรวมของเทศบาลตำบลแม่ตื่น สามารถสรุปได้ดังนี้

- 3.1 ขาดการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนด้านเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.2 ขาดการส่งเสริมและพัฒนาทางด้านการเกษตร เช่น ระบบท่อส่งน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรกรรมยังไม่เพียงพอต่อพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 3.3 ขาดการจัดตั้งตลาดกลางในการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรเพื่อให้เกษตรกรจำหน่ายสินค้าในราคาที่เป็นธรรมสามารถพึ่งพาตนเองได้
- 3.4 ขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจหรือสวนสาธารณะเพื่อเป็นแหล่งนันทนาการท่องเที่ยว

4. ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลแม่ตื่น ได้แก่ เรื่องการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ซึ่งปัจจุบันไม่มีระบบการกำจัดขยะมูลฝอยที่ได้มาตรฐาน และอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอต่อปริมาณของขยะมูลฝอย อาทิเช่น จำนวนรถยนต์ในการจัดเก็บขยะและอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในการให้บริการจัดเก็บขยะในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น มีไม่เพียงพอทำให้การให้บริการจัดเก็บขยะไม่ทั่วถึงเท่าที่ควรนอกจากนี้จากการปลูกพืชทางการเกษตรของเกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยและสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่เป็นอันตรายเพิ่มมากขึ้นและมีแนวโน้มที่อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำ และผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1.1 ปัญหาการจัดการระบบการกำจัดขยะมูลฝอยที่ได้มาตรฐาน
- 1.2 ปัญหาการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย เนื่องจากเครื่องมืออุปกรณ์และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ
- 1.3 ปัญหามลภาวะทางน้ำและน้ำเสียที่เกิดจากการใช้สารเคมีในการเพาะปลูก และการมีระบบ (ท่อ) ส่งน้ำไม่เพียงพอแก่ภาคเกษตรกรรม เป็นต้น
- 1.4 ปัญหาการขาดความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้ชุมชนรักษาความสะอาด
- 1.5 ปัญหาการขาดงบประมาณในการจัดการขยะมูลฝอยที่เป็นระบบมาตรฐาน
- 1.6 ปัญหามลพิษ เช่น ปัญหาที่เกิดจากการใช้สารเคมี ปัญหามลพิษทางอากาศจากฝุ่นละออง คิวโนร

5. ด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

งานด้านการศึกษา มีการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้สร้างคนที่มีคุณภาพ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากล ดังนั้นมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการศึกษา ภายใต้สารแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สังคมและชุมชนท้องถิ่นต่างก็คาดหวังและเชื่อมั่นว่าโรงเรียน / สถานศึกษายุคใหม่จะเป็นองค์กรหลักสำคัญของการสร้างความมั่นใจด้านมาตรฐานและคุณภาพของการจัดการศึกษาในเขตเทศบาลตำบลแม่ตื่น ประชาชนหรือผู้ปกครองยังขาดความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ และยังมีค่านิยมในการส่งบุตรหลานไปเรียนยังสถานศึกษา/โรงเรียนประจำอำเภอ/จังหวัดที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในอำเภอหรือ

จังหวัด โดยเฉพาะส่วนด้านการกีฬานั้นยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา รวมถึงงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนในด้านนี้ ตลอดจนขาดการให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาและการกีฬาของชุมชนท้องถิ่น ดังนั้น เทศบาลตำบลแม่ตืน จึงสรุปปัญหาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตในภาพรวม ได้ดังนี้

- 1.1 ปัญหาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา/โรงเรียนในเขตเทศบาลที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของชุมชน
- 1.2 ปัญหาการขาดแหล่งเรียนรู้ของชุมชน เช่น ห้องสมุดประชาชน เป็นต้น
- 1.3 ปัญหาขาดวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาที่ทันสมัย เมื่อเทียบกับโรงเรียนที่อยู่ในท้องที่มีความเจริญ
- 1.4 ปัญหาขาดบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมืออาชีพในการบริหารจัดการด้านการศึกษา
- 1.5 ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ตลอดจนงบประมาณในการดำเนินการด้านกีฬาของชุมชน
- 1.6 ปัญหาความต้องการสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬารวมถึงสวนสาธารณะสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นแหล่งนันทนาการ

6. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตามที่ประเทศพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจโลกโดยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้ได้สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นคือ ศิลปวัฒนธรรมของไทย จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เลือนหายขาดการอนุรักษ์ฟื้นฟู โดยภาพรวมสามารถสรุปปัญหาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้ดังนี้

- 6.1 ขาดการส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา บุรณะสถานที่สำคัญทางศาสนา
- 6.2 ขาดการสืบสาน อนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 6.3 วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นไม่ได้รับการฟื้นฟู
- 6.4 ปัญหาการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

7. ด้านการสาธารณสุข

ในพื้นที่เทศบาลตำบลแม่ตืน มีสถานบริการของกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ สถานีอนามัยตำบลแม่ตืน จำนวน 1 แห่ง ซึ่งไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน ไม่มีบุคลากรทางการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพ เป็นต้น ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพพากันใช้บริการจากโรงพยาบาลลี และโรงพยาบาลบ้านโฮ้ง ซึ่งทำให้การเดินทางเป็นไปด้วยความล่าช้า เนื่องจากมีระยะทางไกล เป็นต้น ส่วนระบบแพทย์แผนไทยยังไม่ได้รับการส่งเสริมและให้ความสำคัญเท่าที่ควรโดยสามารถสรุปได้ดังนี้

- 1.1 ปัญหาความต้องการบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความชำนาญ
- 1.2 ปัญหาสุขภาพอนามัยและการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- 1.3 ปัญหาการระบาดของโรคติดต่อจากยุงและสัตว์อื่น
- 1.4 ปัญหาการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรได้รับการสนับสนุน อาทิเช่น แพทย์แผนไทยและสมุนไพรท้องถิ่น เป็นต้น
- 1.5 ปัญหาประชาชนไม่มีความรู้ในการดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ
- 1.6 ปัญหาเด็ก เยาวชนขาดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว
- 1.7 ปัญหาด้านการจัดเก็บและการบริหารจัดการขยะที่เป็นระบบ
- 1.8 ปัญหาจากนโยบายจากกระทรวง ทบวง กรม เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะ
- 1.9 ปัญหาขาดบุคลากรที่ดูแลงานเกี่ยวกับด้านสาธารณสุขโดยตรง

8. ด้านการเมืองการบริหาร

เทศบาลตำบลแม่ตืน ได้รับการยกฐานะจากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลแม่ตืน และขณะเดียวกันบทบาทภารกิจ อำนาจหน้าที่ก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ให้จำนวนบุคลากร งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ มีไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถสรุปปัญหาด้านการเมืองการบริหารของเทศบาลตำบลแม่ตืน ในภาพรวม ดังนี้

- 1.1 ปัญหาเครื่องมือ อุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น
- 1.2 ปัญหางบประมาณที่เกิดขึ้นจากรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนของเทศบาล มีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาเทศบาล
- 1.3 ปัญหาบุคลากรมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เมื่อเทียบกับบทบาทภารกิจอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น

1.4 การจัดเก็บรายได้ไม่ได้เต็มที่ ประชาชนไม่เข้าใจในการเสียภาษี และระบบแผนที่ภาษีประมวลผลและจัดเก็บข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน

การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

จากการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต ความต้องการและความจำเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการของประชาชนจะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการปรับตัวและการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วเพื่อการพัฒนาให้ก้าวทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์

2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

จากการพัฒนาแนวโน้มด้านการส่งเสริมอาชีพประชาชนมีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายและสำหรับกลุ่มที่ไม่มีงานทำ ได้รับการส่งเสริมให้มีงานทำสามารถดำรงชีพได้อย่างเหมาะสม ทางด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ตลอดจนถึงการดูแลคุณภาพชีวิต สุขอนามัย ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจนได้ มีที่อยู่อาศัย และแนวโน้มการส่งเสริมสนับสนุนประชาธิปไตยจะเพิ่มขึ้น ผู้นำชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพมีการรวมกลุ่ม และสร้างเครือข่ายสร้างความเสมอภาคสิทธิและเสรีภาพ มีการจัดทำระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีการป้องกันและแก้ไขสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้งที่ และงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยมีมาตรการป้องกันเพื่อลดจำนวนการเกิดเหตุร้าย

3.ด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และท่องเที่ยว

จากการพัฒนาแนวโน้มของผลิตภัณฑ์ชุมชนมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ประชาชนพึ่งพาตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการพัฒนาและส่งเสริม สนับสนุนการท่องเที่ยวทั้งนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตอันดีงามของประชาชนในท้องถิ่น

4.ด้านการบริหารจัดการและकरणอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

จากการพัฒนาแนวโน้มของการดูแล สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่า และน้ำเพิ่มขึ้น ทุกคนให้ความสำคัญ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบและเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา

5.ด้านการศึกษา กีฬาและนันทนาการ

จากการพัฒนาแนวโน้มด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ เทศบาลตำบลแม่ตื่น ได้ให้ความสำคัญโดยการสนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้ชุมชน การกีฬา และนันทนาการให้ใส่ใจรักษาคุณภาพของตนเอง

6.ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ในอนาคตด้านศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชนมีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูงเนื่องจากกระแสการไหลของวัฒนธรรมตะวันตก แต่ต้องมีการส่งเสริมสืบต่อก่อสร้าง ความเข้าใจ ส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าให้คงอยู่คู่ท้องถิ่นต่อไป

7.ด้านระบบสาธารณสุข

จากการพัฒนาแนวโน้มในอนาคตประชาชนในชุมชนจะมีความต้องการระบบการให้บริการด้านสาธารณสุขที่มาตรฐาน และมีคุณภาพจากรัฐและสถานพยาบาลรวมถึงบุคลากรทางการแพทย์ วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัยอยู่ใกล้ชุมชน

8.ด้านการเมือง-การบริหาร

จากการพัฒนาในอนาคตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการถ่ายโอนภารกิจอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการเตรียมพร้อมที่จะรับมือภารกิจเหล่านั้น เพื่อบริหารจัดการภายในท้องถิ่นของตนเอง ทั้งคน เงิน งาน เป็นต้น

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	บริการชุมชน และสังคม บริหารทั่วไป	แผนงานเคหะชุมชน แผนงานบริหารงานทั่วไป	กองช่าง สำนักปลัด	เทศบาล ตำบลแม่ดิน
2	ยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต สังคมและรักษาความ สงบเรียบร้อย	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้างความเข้ม แข็งของชุมชน	กองสวัสดิการ สังคม	
		การดำเนินงาน อื่นๆ	แผนงานงบกลาง	กองสวัสดิการ สังคม/เทศบาล ตำบลแม่ดิน	
		บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด/กอง วิชาการ	
		บริหารทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด งานป้องกัน	
		บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	
3	ยุทธศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสร้าง ความเข้มแข็งชุมชน	กองสวัสดิการ สังคม	
		บริการชุมชน และสังคม	แผนงานเคหะชุมชน	กองช่าง	
		เศรษฐกิจ	แผนงานเกษตร	สำนักปลัด	
		บริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	
4	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข	
		บริหารทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบ ภายใน	งานป้องกัน สำนักปลัด	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา
		บริการชุมชน และสังคม	แผนงานศาสนาและ วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา
		บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษา
7	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการสาธารณสุข	บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
		การดำเนินงาน อื่นๆ	แผนงานงบกลาง	กกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
8	ยุทธศาสตร์ การเมือง- การบริหาร	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด / กอ คลัง/กองวิชาการ และแผนงาน
		บริการชุมชน และสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ
		การดำเนินงาน อื่นๆ	แผนงานงบกลาง	เทศบาลตำบล แม่ตื่น
รวม	8 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	11 แผนงาน	1 สำนัก / 7 กอง

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น	แบบ ผ.01
สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ	แบบ ผ.02
สำหรับ อุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน	แบบ ผ.02
สำหรับ ประสานโครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณ	แบบ ผ.02
สำหรับประสานโครงการที่เกิดศักยภาพ ได้แก่ โครงการประสานพัฒนาจังหวัด/หน่วยงานอื่น/โครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	แบบ ผ.02/1
บัญชีครุภัณฑ์	แบบ ผ.03